

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
23 грудня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Шлях до єднання** *Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, "Голос України"*3
- Із наближенням Нового року намітилися перші ознаки поступового виходу України з грудневої політичної кризи. У своєму інтерв'ю українським телеканалам Президент В.Янукович оцінив відновлення роботи Верховної Ради як перше свідчення початку виходу з кризи. Продовжуючи думку Глави держави, слід, на жаль, визнати й той факт, що Україна також «завдячує» парламенту непрогнозованим розвитком перших протестів та їх загостренням до рівня політичної кризи.
- Кто прогуливал роботу в Раде** *Варвара Ткачева, Александра Захарова, «Сегодня»*.....6
- Самым злостным прогульщиком, по данным электронной регистрации, оказался внефракционный депутат К.Жеваго: он посетил всего 3 заседания, а 92 — пропустил. На 2 месте — внефракционный депутат В.Чудновский: пропустил 77 заседаний, на 3 — регионал А.Деркач (76 прогулов).
- Рамки для дефіциту** *Юрій Патиківський, "Україна молода"*7
- Як не дивно, але проти цього варіанту держбюджету виступили і у провладній Партії регіонів. «Половина депутатів фракції ПР побачила у цьому документі відчутні втрати, а інша не знайшла жодної радості», — повідомило джерело у фракції: «На засіданні фракції — причому за участі міністра фінансів Ю.Колобова — піднявся такий крик, що О.Єфремову довелося терміново зняти питання з плану дня».
- Переворот с ног на голову** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*8
- В пятницу представители парламентской оппозиции объявили о готовящихся арестах народных депутатов фракций "Батьківщина" и "Свобода" по делу об организации государственного переворота. В их числе были названы А.Яценюк и О.Тягнибок. Аресты, по информации депутатов, будут проходить в период новогодних праздников. Эти заявления в Партии регионов назвали преждевременными, однако отметили, что за попытку свержения власти оппозиции придется отвечать.
- Між стабільністю та інстинктом самозбереження. Янукович пішов назустріч проросійському лобі** *Журнал "Український тиждень"*9
- Джерела в Партії регіонів не на диктофон зізнаються, що у владному таборі посилюється протистояння «яструбів» (люди, найбільш наближені до «Сім'ї») та «голубів» (насамперед представники великого бізнесу). Мовляв, останні дуже роздратовані відверто провокаційною діяльністю перших в умовах, коли протестні настрої в суспільстві лише наростають. Власне, призначення жертвних цапів за силовий розгін Євромайдану якраз і підтверджують ці процеси.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Нардепы просят КС оценить законность обязательного добавления биоэтанола в бензины *Oilnews*.....11**
- Группа из 48 депутатов Верховной Рады Украины просит Конституционный Суд оценить конституционность положений закона «Об альтернативных видах топлива», которые касаются обязательного добавления биоэтанола в бензины.
- Владимир Мельниченко: «Я лично видел 227 подписей под недоверием правительству» *Главком*12**
- Нардеп-мажоритарщик от Хмельницкой области, который, как многие «регионалы», баллотировался как самовыдвиженец, требует возвращения Конституции 2004-го года, наказания истинных виновников в разгоне Евромайдана и считает, что если бы не благотворное влияние олигархов и лично Сергея Левочкина, в окружении Януковича победили бы «горячие головы».
- Виктор Пинзеник: «Людам надоело жить в ситуации, когда не видишь перспективы» *Экономические известия.ua*15**
- В.Пинзеник, народный депутат Украины VII созыва (УДАР) рассказал «і» об особенностях документов, подписанных между Путиным и Януковичем, и рисках для экономики Украины, связанных со скидкой на газ и устными договоренностями между президентами.
- Путін нагородив Табачника, образив Колесніченка і «підставив» Кличка *ПІК* .16**
- Але щоб не думати погано про людину, припустимо два варіанти: або Путін ненавмисно злив Куніцина, який таки щось приховує від суспільства, або ж поява його прізвища в президентському указі про нагородження – ні що інше як спроба скомпрометувати партію «Удар» і її керманіча.

БЛОГИ

- Павло Розенко: «Народне об'єднання «Майдан». Все тільки починається» *glavkom*.....17**
- Ті хто займаються критиканством і розповідають, що Майдан знов буде стояти цілими днями і плясати, напевно самі жодного разу не були на Майдані. Сьогодні Майдан - живий і діючий організм.
- Анатолій Гриценко: «Рада Майдану: Ваші питання – мої відповіді» *pravda.com.ua*.....18**
- Хто формував персональний склад Ради Майдану? Напевно не знаю. Думаю, лідери трьох опозиційних фракцій, лідери окремих громадських організацій та працівники штабу. Я бачив Раду дещо іншою...

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

- Помощи Москвы Украине хватит на год, - глава Европарламента *Интер, Подробности недели*19**
- У Верховній Раді виступив Генеральний прокурор України *ICTV, Факти тижня*.....20**
- Як довго ще триватиме протистояння народу і влади, і чим воно може завершитися *"Студія "1+1", ТСН-тиждень*.....22**
- О законах *ТРК "Украина", События*.....23**
- Український парламент пішов на канікули *УТ-1, Підсумки тижня*.....25**
- Інна Богословська: «Путін, Медведчук, Ключев хочуть розділити Україну» *Радіо Свобода, Ваша Свобода*.....25**

Шлях до єднання*Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, "Голос України"*

Завершується 2013 рік. Через тиждень Україна перетне його рубіж, згадуючи успіхи та негаразди та вдивляючись у контури 2014 року. Для багатьох українців останній тиждень 2013-го назавжди запам'ятається відсутністю традиційної передноворічної атмосфери та відчуття довгоочікуваної різдвяної казки. Столиці України навіть довелося відмовитися від традиційної новорічної ялинки та різдвяних ярмарків у центрі міста через протест Євромайдану.

Події грудня розхитали Україну, як човен у морі, винесли її на перші шпальти газет, а кадри з Майдану відкривали топ-новини на телеканалах в усьому світі. У міжнародних коментарях, в аналітичних розробках міжнародних мозкових центрів знову залунала тривожна тема загрози можливого розколу української держави та імовірних геополітичних наслідків такої катастрофи для Європи.

Із наближенням Нового року намітилися перші ознаки поступового виходу України з грудневої політичної кризи. У своєму інтерв'ю українським телеканалам Президент Віктор Янукович оцінив відновлення роботи Верховної Ради як перше свідчення початку виходу з кризи. Продовжуючи думку Глави держави, слід, на жаль, визнати й той факт, що Україна також «завдячує» парламенту непрогнозованим розвитком перших протестів та їх загостренням до рівня політичної кризи. Точніше, його окремим політичним лідерам, які використали енергію студентських та молодіжних виступів «за європейську інтеграцію України» у своїх егоїстичних політичних цілях.

На національному круглому столі за участю Президента України Віктора Януковича природа та причини Євромайдану вже були детально та глибоко проаналізовані. Чимало було та ще буде сказано правильних слів про можливі шляхи виведення України з кризового стану, про нагальні кроки угамування псевдореволюційних настроїв у певній частині суспільства, про стримування деструктивних політичних сил від штучного розколу країни. Як керівник парламенту, поділюсь власними висновками щодо деяких важливих уроків грудневого протистояння та масових виступів людей в столиці та інших центрах України.

По-перше, бурхливі події грудня наочно показали всій країні, та й усьому світові, що приводом для потрясінь такого масштабу в Україні обрана далека від щоденних, нагальних потреб населення віддалена геополітична стратегія держави, яка, до речі, не зазнала змін. У цьому контексті скажу, що тільки політична воля та зрілий реалізм, продемонстровані Президентом України Віктором Януковичем у Вільносі та Москві, врятували країну від неминучого економічного колапсу та подальших політичних землетрусів.

По-друге, як публічний політик, вважаю, що серйозних коректив у нашій державі вимагає вся система комунікації влади з народом.

Вона має стати нарешті відвертою, правдивою та переконливою. Реальним поштовхом для виступів молоді на Майдані фактично послужило нерозуміння населенням дій влади, його невинувато завищені владою очікування, що, мовляв, вже завтра будемо жити «як європейці». На жаль, ми не змогли представити населенню ясну та зрозумілу картину переваг та ризиків на шляху до інтеграції нашої економіки до ЄС. Якщо бути відвертим, чимала, а може, й головна провина у цій інформаційній плутанині належить передусім парламентським полум'яним «златоустам». Саме Верховна Рада, як головний політичний дискусійний майданчик, мала би стати центром серйозної та обґрунтованої розмови з виборцями та з громадянським суспільством про реальності політичної асоціації України з Євросоюзом,

перспективні виграші та потенційні втрати економіки від укладення угоди про глибоку зону вільної торгівлі з ЄС. Замість цього з парламентської трибуни місяцями тривали лобістські заклики та популістські заклинання про нашу «природну європейськість».

Третій урок, який ми повинні винести з нинішньої ситуації в країні, полягає у тому, що чимало публічних, обраних людьми політиків різних рівнів у спотвореному вигляді розуміють свою місію, як лідерів. На мою думку, справжній політик мусить бути лідером у системному розв'язанні повсякденних, болючих для суспільства проблем, а не у виведенні колон на майдани. Якби політичні партії та депутати з таким завзяттям віддавали би усіх себе роботі у радах всіх рівнів, на майданах не грілися би навколо вогнищ невдоволені своїм життям люди та не били б у металеві діжки розгублені студенти. Політики, не здатні вгамувати власні амбіції та досягти компромісу, приречені на коротке політичне життя.

У цьому зв'язку можна лише порадижити всім українським депутатам (а їх понад 225 тисяч у радах різного рівня) не брати приклад зі своїх колег у Верховній Раді, які на час політичної кризи паралізували парламент.

На фоні кризового розвитку подій повністю був зупинений процес розробки та прийняття ключових законопроектів. Зокрема, під загрозою опинилася доля державного бюджету України на 2014 рік, пакета важливих законопроектів соціально-економічного спрямування, прийняття законів, що забезпечують створення нових робочих місць, збільшення соціальної допомоги населенню. Відкладено розгляд важливих законопроектів, які згідно з Національним планом дій Президента мають вдосконалити законодавство про місцеве самоврядування. Це, зокрема, проекти законів «Про органи самоорганізації населення» в новій редакції, «Про співробітництво територіальних громад», «Про право територіальних громад на об'єднання», «Про місцевий референдум», «Про службу в органах місцевого самоврядування». Загалом до остаточного розгляду в парламенті повністю підготовлено понад 750 важливих для суспільства законопроектів. Замість їх розгляду та прийняття опозиційні члени парламенту взяли «кризові канікули».

До того ж парламентарії навіть не помітили першу річницю своєї роботи, власний ювілей, який можна визнати дуже повчальним з професійної точки зору. Так,

12 грудня цього року була пройдена п'ята частина дистанції каденції цього парламенту. Період «політичного учнівства» для депутатів сьомого скликання завершився.

Люди в Україні очікують щоденної змістовної та системної законодавчої роботи, яка згодом позитивно позначатиметься на житті населення країни. Отже, електоральний тиск на депутатський корпус наростає і це плідно впливає на почуття відповідальності та конструктивізм у законотворчій роботі парламенту. Наприклад, Верховній Раді вдалося надолужити згаяне на старті, зламати саморуйнівні тенденції на початку її роботи: подолано дві серйозні парламентські кризи, покладено край безглуздій практиці блокувань роботи, вгамовані зайві емоції. Ми успішно знайшли компромісне рішення щодо Закону про Регламент та виключили з парламентської практики «заочне голосування за того хлопця». Верховна Рада перестала бути парламентом «кнопкодавів»! Ось деякі цифри законодавчого доробку парламенту за рік.

За 62 дні роботи Верховної Ради України сьомого скликання відбулося 88 пленарних засідань, на яких прийнято рішення з 635 питань. Щодо суб'єктів права законодавчої ініціативи розглянуто 31 законопроект, поданий Президентом України, 132 — Кабінетом Міністрів України, 436 — народними депутатами України.

Це насамперед пакет з 16 законів у рамках підготовки Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Окремо нагадаю про внесення змін до Конституції України щодо повноважень Рахункової палати та посилення гарантій незалежності суддів.

Основну частину прийнятих парламентом протягом року законів становлять закони України, що регулюють державну соціальну політику. Усіх не перелічити, але назву найбільш знакові. Це закони, які підсилюють соціальний захист учасників бойових дій та інвалідів війни, погашають заборгованість державних підприємств вугільної галузі перед Фондом соціального страхування від нещасних випадків та професійних захворювань; поліпшено також

законодавство щодо призначення та індексації пенсій та соціального захисту бездомних осіб. Парламент затвердив широку Загальнодержавну соціальну програму поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2014—2018 роки. Верховна Рада також прийняла цілий пакет законів, які стосуються захисту прав та інтересів дітей. Наприклад, підсилено захист прав дітей під опікою та збільшена матеріальна підтримка сімей з такими дітьми; зміцнена також державна соціальна допомога для дітей-інвалідів, покінчено з бюрократією при отриманні державної допомоги при народженні дитини, призначенні пенсій батькам, які виховали п'ятеро і більше дітей.

Не можна не згадати дуже важливий блок прийнятого законодавства, який допоможе серйозно оздоровити сферу господарської діяльності та бізнесу. Насамперед Верховна Рада прийняла закон, який вдосконалив реалізацію державної антикорупційної політики. Ним внесені зміни до 25 законодавчих актів України, що дасть можливість ефективніше боротися з проявами корупції.

У новій редакції введено дев'ять законів та чотири — прийнято в рамках ухвалення рішень Президента України, зокрема, про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України, про Митний тариф України та про засади функціонування ринку електричної енергії України.

Хочу окремо відзначити дуже важливу сферу діяльності Верховної Ради України, яка має підкреслено публічний та прозорий характер. Протягом сьомого скликання Верховна Рада провела 11 парламентських слухань та 11 годин запитань до уряду. Крім того, в комітетах проведено 21 слухання з найактуальніших соціально-економічних та правових питань, а також понад 150 конференцій, семінарів, круглих столів тощо.

Здавалось би, що парламент сьомого скликання нарешті надійно став на рейки професійної роботи і впевнено йшов до продуктивного завершення року. Грудневі події, на жаль, перекреслили цю обнадійливу картину. У чому причина такого «зриву», чим пояснити, що переважна частина депутатського корпусу була втягнута у вир політичних амбіцій опозиційних фракцій та їх лідерів? Відповідь однозначна — жадоба до влади політиків, які марять президентською булавою і «зірвалися» у фальстарт власної президентської кампанії. Груднева криза в Україні дала ще один показовий приклад, як невгамовні амбіції політиків можуть довести цілу країну до краю прірви, розмінюючи інтереси нації та держави на власні акції.

У такій обстановці багатотисячний депутатський корпус України (225 тисяч політиків — депутатів рад різного рівня) мав би виступити у ролі колективного лідера у всіх регіонах та здійснити впевнені кроки для повернення країни до стабільності та нормального розвитку. Сьогодні це значною мірою залежить саме від народних депутатів, від авторитету та впливу органів самоврядування на настрої людей, їх віру у здатність влади стабілізувати наш спільний човен — Україну. Для мільйонів українських громадян в усіх регіонах депутатський корпус є уособленням державної влади, якому вони на виборах довірили захищати свої інтереси. Прийшов час всім тверезомислячим політикам підтвердити свої лідерські якості.

Найперше, чого вимагає країна сьогодні — це знайти порозуміння зі опонентами у радах, нав'язати активний діалог опозиції щодо шляхів зміцнення стабільності у своєму регіоні, своїй місцевості, своєму місті або селищі. Не менш, а може й більш важливим є діалог публічної влади з громадою. Підсумком такого діалогу має бути відновлення повної довіри населення до влади, до обраних виборцями органів самоврядування. Люди повинні нарешті зрозуміти, що депутат — не пихатий чиновник від влади, а їх вірний союзник та довірений представник у владі.

Лейтмотивом усієї депутатської роботи у ці та наступні дні має стати ключове слово «єднання». Ми були свідками, як у дні кризи майданні заводії-трибуни намагалися протиставити одні регіони іншим, нав'язати колективний образ якщо не ворога, то принаймні антипода українцям сходу, чи заходу, півдня чи півночі. Депутатський корпус України має проявити себе політичною силою єднання, а не розмежування суспільства. У нас одна спільна Батьківщина, і ми її нікому не віддамо. Виборці у всіх регіонах країни мають чітко розуміти, що

не люди малюють уявні кордони посеред України. Народ не обманути — державу рвуть на шматки так звані «лідери», які марять владою та власним князівством в Україні.

Повертаючись до природи грудневої кризи в Україні, ми маємо визнати, що її глибинною причиною є часто виправдане невдоволення громадян стандартами свого життя, соціально-економічними умовами у своєму регіоні, корупцією, низькою якістю послуг, незаслужено низьким рівнем оплати праці, пенсій та соціальної підтримки.

У цьому контексті влада у регіонах, особливо там, де помилково вважають, що тільки підписання угод миттєво перетворює Україну на Європу, має зрозуміти, що дива не буває! Щоб зробити Україну європейською, треба щодня і роками створювати Європу в Україні.

Відозвами та закликами обласних, районних та міських рад асоціації та членства в Європейському Союзі не набудеш! Так само лозунгами зарплату та пенсії людям не піднімеш. Отже, час робити буденні справи для людей: будувати якісні дороги, поліпшувати матеріально-технічну базу шкіл та дитячих садків, дбати про стан лікарень та системи екстреної медичної допомоги, навести чистоту та порядок на вулицях наших міст і сіл, сприяти малому та середньому бізнесу, які є головним генератором робочих місць, захищати його від корупційних зазіхань.

Образно кажучи, прийшов час «генерального прибирання» в країні.

Чим скоріше депутатський корпус та Верховна Рада повернеться до неухильного виконання своїх конституційних обов'язків, тим скоріше Україна увійде в русло нормального, спокійного життя. Тим більше у неї шансів на подальший розвиток та європейське майбутнє.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=309540>

Кто прогуливал работу в Раде

Варвара Ткачева, Александра Захарова, «Сегодня»

Самым злостным прогульщиком, по данным электронной регистрации, оказался внефракционный депутат Константин Жеваго: он посетил всего 3 заседания, а 92 — пропустил. На 2 месте — внефракционный депутат Виталий Чудновский: пропустил 77 заседаний, на 3 — регионал Андрей Деркач (76 прогулов). Более 60 заседаний (из 95) прогуляли депутаты от «Батькивщины» Юрий Стець (74) и Игорь Скосар (70), Роман Стаднийчук (67), Валерий Сушкевич (65), Денис Дзензерский (64), Виталий Данилов (63), регионал Алексей Белый (65) и внефракционные депутаты Андрей Табалов (65), Давид Жвания (63) и Лев Миримский (61).

Самыми ответственными оказались регионалы Юрий Гержов, Константин Гузенко, Станислав Скубашевский, Константин Павлов, Елена Нетецкая, Иван Ступак, Александр Козуб, Андрей Пономарев и Александр Коваль: они посетили все 95 заседаний. А спикер Владимир Рыбак пропустил только одно (из-за командировки).

Письменно на всех заседаниях зарегистрировались свободовцы Руслан Марцинкив, Александр Мирный, Юрий Сиротюк, Александр Шевченко, регионалы Сергей Параскив, Виктор Развадовский, Михаил Чечетов, Игорь Шаров, Дмитрий Шпенев, Николай Дмитрук, Николай Жук, Артем Ильюк, Юрий Крук, Сергей Кузьменко, Виктор Бутковский, Александр Васильев и Виталий Грушевский, внефракционный депутат Сергей Мищенко, депутаты от «Батькивщины» Николай Федорук, Роман Илык «Батькивщина», Руслан Князевич, Степан Кубив и Василий Гладий.

Лидер "Батькивщины" Арсений Яценюк пропустил 23 заседания, согласно электронной регистрации, 17 - согласно письменной. Скандальная свободовка Ирина Фарион - 20 по данным электронной регистрации, но вот письменной она не регистрировалась всего 9 раз, причем про 3 из них указано, что у нее был отпуск. Лидер "Свободы" Олег Тягнибок пропустил 19 заседаний (по данным электронной регистрации), но в Раду не пришел всего 7 раз, из которых 4 были отпускными. Почти не прогуливал заседания регионал Сергей Тигипко - у него всего два пропуска в электронной регистрации, правда, в письменной - 28. Лидер "УДАРа" Виталий Кличко: пропустил 41 заседание, по письменной регистрации 12 пропусков и плюс 3 в отпуске.

23 засідання прогуляла депутат от ПР Таисія Повалий (хоча в письмений регистрації указано 39 пропусков, 13 из них она была в отпуске).

А жена Юрия Луценко Ирина Луценко пропустила 54 засідання, хоча в Раді не записувалась письменно всего 11 раз. Регионал Борис Колесников в електронній формі не зареєструвався на 40 засідань, а вот в письмений - на 63 (но указано, что 2 дня он был в отпуске и 17 - на больничном).

Напомним, год работы Рады обошелся в 1,2 миллиона гривен на закон и в полмиллиона на депутата. Вчера спикер Владимир Рыбак закрыл последнее заседание парламента в 2013 году

<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/kto-progulival-rabotu-v-rade-484283.html>

Рамки для дефіциту

Юрій Патикивський, "Україна молода"

Кабінет Міністрів України вчора таки запропонував нардепам новий варіант державного бюджету на наступний рік. Взамін того самого, який урядовця самі зняли із розгляду у вересні. Дочекавшись підписаних у Москві документів — зниження вартості газу та кредиту на 15 млрд. доларів, уряд за одну безсонну ніч і довгий день підготував, за словами Прем'єр-міністра Миколи Азарова, напрочуд соціальний бюджет.

Утім вийти на бездефіцитний кошторис, як прогнозували деякі експерти, урядовці не зуміли. Так доходи держбюджету України на 2014 рік становлять 392,4 млрд. гривень, а видатки — 447,3 млрд. гривень. При цьому доходи загального фонду держбюджету передбачені на рівні 347,5 млрд. гривень, витрати — 401,1 млрд. гривень, дефіцит — 53,5 млрд. гривень. Граничний дефіцит бюджету, визначений у законопроекті, — 59,5 млрд. гривень, або 3,6% від ВВП. Життя в борг не сподобалося представникам опозиційних фракцій. Так, экс-міністр фінансів Віктор Пинзеник вважає, що ця цифра не відображає усього бюджетного дисбалансу. Насамперед із причини завищення доходів бюджету, яке Пинзеник оцінює в сумі 20 мільярдів. За словами колишнього урядовця, частина дефіциту прихована у статтях поповнення статутного фонду НАК «Нафтогаз України» та Українського банку реконструкції та розвитку в сумі 19,9 млрд. грн. Тож, на думку Пинзеника, реальний бюджетний дефіцит може сягнути показника у 100 млрд. гривень.

Новий фінансовий документ держави дозволить у наступному році позичити 152 млрд. гривень державної позики. Це на 22,5 млрд. гривень більше, ніж у нинішньому році. При цьому зовнішні запозичення становитимуть 24% від загального обсягу, а внутрішні, відповідно, 76 відсотків. Натомість ми погашатимемо заборгованість у 2014 році на суму 95,5 млрд. гривень, що на 14 млрд. гривень більше, ніж цього року. Граничний обсяг держборгу на кінець наступного року становить 580 млрд. гривень.

Ухвалити цей варіант держкошторису влада планувала вже вчора. Аби ввійти в Новий рік, як і обіцяла, у штатному фінансовому режимі. Депутатам, які мали дружно натискати кнопку «за», роздали текст законопроекту у четвер зранку, перед початком пленарного засідання. Адже, за словами представників уряду, вони в екстреному порядку доопрацьовували документ у середу ввечері, а пізно вночі правки своєю президентською ручкою вносив сам Віктор Янукович.

Бліцкригу, втім, не вийшло. Опозиція категорично відмовилася голосувати за документ, не вникаючи у текст написаного. Часу із 10.00 до 14.00, який їм виділили, аби прочитати 500 сторінок економічних викладок, народним обранцям, як це не дивно, не вистачило. Натомість навіть читання по діагоналі викликало в опозиційних фракціях відчуття, що цей документ на подарунок від святого Миколая схожий мало. На думку деяких опозиціонерів, в урядовому варіанті держбюджету обмежуються деякі соціальні виплати, а також не зникає податковий тиск на малий і середній бізнес. «Найбільше фінансування, порівняно з минулим роком, отримує Міністерство внутрішніх справ, додаткові 21 мільярд. В той час, як фінансування армії зменшено на 2 млрд.», — порахував лідер «Свободи» Олег Тягнибок.

Як не дивно, але проти цього варіанту держбюджету виступили і у провладній Партії регіонів. «Половина депутатів фракції ПР побачила у цьому документі відчутні втрати, а інша не знайшла жодної радості», — повідомило журналістів джерело у фракції. «На засіданні фракції — причому за участі міністра фінансів Юрія Колобова — піднявся такий крик, що Олександрю Єфремову довелося терміново зняти питання з плану дня», — додає джерело.

Арсеній Яценюк у свою чергу заявив: без передбаченої законодавством процедури розгляду упродовж двох тижнів у цьому випадку не обійтися. «На зустрічі у спікера ми разом дійшли висновку, що голосувати за цей документ сьогодні не будемо», — сказав опозиціонер. За його словами, повернутися до розгляду головного фінансового документа країни Рада зможе аж у наступному році. Причому, вже після різдвяних свят.

Якщо за неповні два тижні влада не зуміє швидко й ефективно домовитися із опозицією, то Україна входить у 2014 рік без бюджету. Прецедент ми вже мали: держава зустрічала без фінрозпису кризовий 2010 рік. У такому випадку без бюджетів житимуть також у регіонах, а більшість видаткових статей, передусім соціальних, залишаться недофінансованими.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2388/180/84973/>

Переворот с ног на голову

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

О готовящихся арестах представителей оппозиции в связи "с попыткой осуществить государственный переворот" в пятницу сообщили сразу несколько народных депутатов. "109-я статья — захват государственной власти. По ней проходят Александр Турчинов, Олег Тягныбок, я и еще восемь человек", — заявил журналистам глава фракции "Батьківщина" Арсеній Яценюк.

Напомним, 8 декабря СБУ открыла уголовное производство по ч. 1 и ч. 2 ст. 109 УК ("действия, направленные на насильственное изменение либо свержение конституционного строя или захват государственной власти"; максимальный срок наказания — до десяти лет лишения свободы). В этот день на майдане Незалежности состоялось Народное вече, в котором, по разным оценкам, участвовали от 100 до 500 тыс. человек. Представители оппозиции призвали собравшихся заблокировать весь правительственный квартал "до полной капитуляции власти", а также провести досрочные парламентские и президентские.

Генеральный прокурор Виктор Пшонка в пятницу уточнил, что СБУ расследует два уголовных производства по ст. 109 УК. "На майдане Незалежности за время проведения акций неоднократно звучали призывы к насильственному захвату государственной власти!" — заявил генпрокурор с трибуны Верховной рады. Фамилии подозреваемых Виктор Пшонка не назвал — он попросил СБУ частично ознакомить народных депутатов с материалами дела.

Секретарь парламентского комитета по вопросам национальной безопасности и обороны Сергей Каплин (УДАР) назвал фамилии народных депутатов, которые могут быть арестованы: Арсеній Яценюк, Александр Турчинов, Сергей Пашинский, Олег Тягныбок, Андрей Ильенко, Юрий Михальчишин. "Наш парламентский комитет курирует деятельность СБУ, разведки и других структур, поэтому моя информация из надежных источников. Аресты запланированы на праздники, ордера уже готовы. Мандаты и неприкосновенность не в счет. Власть отслеживает ситуацию на Майдане и ждет, когда митингующих станет меньше, — тогда и начнутся репрессии", — сказал Каплин. Отсутствие в этом списке фамилии лидера фракции УДАР Виталия Кличко Сергей Каплин пояснил так: "Мы пытаемся узнать, фигурирует ли в деле Виталий Кличко, но власть боится его ареста — это будет серьезным сигналом для Запада!"

Лидер оппозиционного движения "Третья украинская республика" Юрий Луценко заявил, что заявления оппозиции уже не актуальны. "Я точно знаю, что готовилась зачистка Майдана тяжелой техникой с привлечением сотрудников МЧС. Планировались также аресты лидеров оппозиции — суточные допросы и немедленное препровождение в Раду на лишение депутатской неприкосновенности. Я тоже был в списках на арест, однако это уже не актуально

— власть не знає, що робити з Майданом, на якому навіть ніччю стоїть не менше 10 тис. чоловік", — резюмував Луценко.

Представителі опозиції заявили, що їх поки не викликали на допити в СБУ, однак заверили, що виїждати з України не планують. "Те, що Янукович хоче посадити в тюрму організаторів масових акцій протеста, — це не секрет — пусть сажає, але якщо раніше на вулицю вийшли мільйон чоловік, після цього вийде 15 мільйонів! Їздити за кордон я не збираюся, пусть вони їздять, мені і тут добре", — сказав народний депутат Сергій Пашинський ("Батьківщина").

Народний депутат Юрій Михальчишин ("Свобода") сказав, що інформація про можливий арешт стала для нього "сюрпризом". "Я не був причастний до протиправних дій! Я не знаю Каплина, тому не можу гарантувати достовірність його джерел. Але в першу чергу ми б отримали запитання на допити, і тоді інформація стала б публічною. В першу чергу я почну роз'яснювати деталі", — обіцяв Михальчишин.

В Партії регіонів заверили, що на представителів опозиції не буде поширюватися діяння прийнятого в четверг закону про звільнення від кримінальної і адміністративної відповідальності учасників масових акцій. "Організація державного перевороту і мордобой — це різні речі! Звичайно, діти обидилися як в прямому, так і переносному значенні, і їм є про що пережити. Однак їх заяви поки застаріли — йде слідство. За організацію державного перевороту доведеться відповідати, навіть якщо є депутатські мандати", — сказав народний депутат Вадим Колесніченко (Партія регіонів).

<http://www.kommersant.ua/doc/2375094>

Між стабільністю та інстинктом самозбереження. Янукович пішов назустріч проросійському лобі

Журнал "Український тиждень"

Після чергової спроби розгону Майдану та штурму КМДА в ніч на 11 грудня з'явився і досить відвертий коментар керівника фракції ПР Олександра Єфремова, який фактично заявив про наявність провокаторів у владі, які відпрацьовують небезпечні сценарії. «Події тієї ночі стали для нас зовсім не потрібними... у мене часом складається враження, що хтось свідомо і дуже професійно підкидає до цієї топки паливо... Чому пішли на такі дії, потрібно спитати у співробітників, які займалися цією роботою», — сказав він ВВС Україна.

Натомість публічно відмежувалися (особисто або заявами очолюваних ними структур) від силових акцій проти Євромайдану Рінат Ахметов, Дмитро Фірташ та Віктор Пінчук. Азаров заходився публічно звинувачувати олігархів у відсутності інформаційної підтримки влади (канали всіх трьох були, на диво, об'єктивними у висвітленні Євромайдану). Трійця всіляко намагалася демонструвати свою святість: висловлювала «здивування» різкою зміною зовнішньополітичного курсу, публічно захоплювалася Євромайданом і натякала на неприйняття силових акцій проти нього.

Водночас джерела в Партії регіонів не на диктофон зізнаються, що у владному таборі посилюється протистояння «яструбів» (люди, найбільш наближені до «Сім'ї») та «голубів» (насамперед представники великого бізнесу). Мовляв, останні дуже роздратовані відверто провокаційною діяльністю перших в умовах, коли протестні настрої в суспільстві лише наростають. Власне, призначення жертвних цапів за силовий розгін Євромайдану якраз і підтверджують ці процеси.

14 грудня генпрокурор Віктор Пшонка винуватцями назвав першого заступника секретаря Ради національної безпеки і оборони Володимира Сівковича, начальника столичної міліції Валерія Коряка та його заступника, а також голову Київської міської держадміністрації Олександра Попова. Сівкович і Попов, за словами Пшонки, «безпосередньо тиснули на керівництво київської міліції для застосування сили на майдані Незалежності в ніч на 30 листопада». Наступного дня Янукович відсторонив їх від виконання їхніх обов'язків.

Тобто владна версія подій 30 листопада видається спонтанним перевищенням повноважень або навіть бездіяльністю чиновників середньої ланки, які не змогли чи не захотіли перешкодити екстремальному сценарію розвитку подій. Тим часом логіка цих подій як напередодні 30 листопада, так і пізніше, зокрема й 11 грудня, свідчить про те, що йшлося про заздалегідь продумані дії, погоджені на значно вищому рівні.

Народний депутат Геннадій Москаль, традиційно посилаючись на отримані з власних джерел таємні документи, повідомив, що ще до початку розгону шифрограмою під грифом «таємно» було надано наказ усім областям, окрім Закарпатської та Івано-Франківської, направити свій «Беркут» у розпорядження МВС, а зовсім не РНБО чи столичної міліції. Водночас представники опозиції злили у ЗМІ протоколи допитів Попова, Сівковича та Коряка, проведених 13 грудня. Відповідно до цих документів останній дав свідчення, що напередодні трагічних подій на Майдані йому зателефонував особисто міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко і наказав виконувати всі команди Володимира Сівковича. А Олександр Попов повідомив, що аналогічну вимогу йому висунув сам керівник РНБО Андрій Клюєв, який для цього начебто двічі телефонував 29 листопада. З протоколу допиту голови КМДА випливає, що саме Сівкович координував криваве побоїще. Натомість протоколи допиту останнього містять інформацію про те, що напередодні зачистки Євромайдану він зустрічався з Андрієм Деркачем, котрий відомий лобіюванням російських інтересів в Україні й має тісні зв'язки з кумом Владіміра Путіна Віктором Медведчуком, якому відводять одну з основних ролей у розігруванні російських сценаріїв за посередництва українських високопосадовців.

Тобто простежується чіткий російський слід. Адже і Клюєв, і його заступник Сівкович, і Деркач, не кажучи вже про Медведчука, є давніми лобістами кремлівських інтересів в Україні, пов'язаними в той чи інший спосіб із радянськими, а потім російськими спецслужбами. Цей слід, як уже не раз писав Тиждень, простежувався й раніше. Наприклад, для зриву Угоди про асоціацію з ЄС у 2011 році (коли було ув'язнено Юлію Тимошенко) та на початку 2013-го, коли було застосовано силу проти депутатів, які відвідували колишню прем'єрку в Качанівській колонії перед самітом Україна – ЄС. Андрій Клюєв, за словами екс-регіоналки Інни Богословської, переконував її в тому, що Угоду про асоціацію не буде підписано навіть тоді, коли здавалося, що то вже вирішена справа. При цьому весь час він тримав руку на пульсі відповідного процесу, виступаючи мало не основним переговорником із Штефаном Фюле (показово, що сам Фюле наразі категорично відмовляється від будь-яких зустрічей із Клюєвим – усе добре розуміє?).

Свого часу у ЗМІ також потрапляло чимало інформації про причетність секретаря РНБО до провокацій за участю тітушків під час травневих зіткнень та побиття журналістів у Києві. Тобто Андрій Клюєв цілком може виступати ключовою особою в реалізації російських сценаріїв із дестабілізації ситуації в Україні. Однак при цьому він і далі обіймає високу державну посаду, яка дає йому можливість координувати діяльність усіх силових структур. Тож цілком логічно, що представники опозиції заявляють про необхідність невідкладного відсторонення Клюєва від посади та затримання.

Натомість факт, що в Генпрокуратурі заперечили причетність секретаря РНБО до провокацій на Майдані, може свідчити, що Янукович та «Сім'я» повністю довіряють Клюєву, а отже, схвалюють його дії. І так само, якщо 30 листопада в Києві справді була проведена спецоперація Москви, то, вочевидь, «мали бути в курсі» прем'єр-міністр Микола Азаров та «сімейний» глава МВС Віталій Захарченко. А ЗМІ, контрольовані також «сімейним» Сергієм Курченком, зараз забезпечують найактивнішу інформаційну підтримку «яструбиній» зграї у владі. Це дає підстави зараховувати до тих, хто зараз грає на боці Москви як мінімум частину «Сім'ї».

Логіка спецоперації Росії щодо провокування силових сценаріїв могла полягати не лише в тому, щоб загнати Януковича у глухий кут і позбавити альтернативи капітуляції перед Кремлем (судячи з поведінки, вочевидь, він про це ще не здогадується). Не виключено, що розробники цих сценаріїв розраховували також (у крайньому разі) спровокувати сепаратистський сценарій на Південному Сході країни. Недарма відповідний розвиток подій останнім часом активно педалювали відверто проросійські сили в Україні (Крим, Севастополь,

«Украинский выбор») і смакували в Росії. Зокрема, 6 грудня Віктор Медведчук в інтерв'ю радіостанції «Эхо Москвы» заявив: «Розкол в Україні – це доконаний факт. Понад те, я можу це довести. Політично, юридично, просто по житті, на пальцях. Країна розколота. Бо вона так територіально складена. Ніколи ментальність Львова не буде тотожною ментальності того самого Донецька, Дніпропетровська, Харкова чи Луганська». При цьому він поставив Київ за ментальністю ближче до Заходу України. А 13 грудня уже прем'єр Росії Дмитрій Медведєв заявив, що Україні належить «подолати тектонічний розлам, який загрожує існуванню самої держави». Тим часом російська сторона вже вустами посла РФ в Україні Міхаїла Зурабова переконувала, що саме результати домовленостей 17 грудня можуть стабілізувати ситуацію в країні.

Наразі важко спрогнозувати дальший розвиток стосунків у владному конгломераті: наскільки «голуби» готові йти на компроміс із опозицією, а отже, протистояти «яструбам», які відверто підігрують Кремлю? Повернення опозиції до ідеї голосування за недовіру уряду, здавалося б, мало свідчити про наявність у неї сигналів про готовність бодай невеликої частини провладної більшості до реформатування парламенту й Кабміну. 3 грудня відповідна ініціатива не дістала належної підтримки: тоді за недовіру уряду проголосувало 186 депутатів із 226 необхідних. Однак реакція суспільства та Заходу на спробу силового розгону Майдану в ніч на 11 грудня, а також чергові багатотисячні виступи 14–15 грудня, засвідчили, що проблема сама собою не розсмокчеться: потрібно давати на неї відповіді. 18 грудня Арсеній Яценюк заявив, що для вотуму недовіри Кабмінові тепер уже не вистачає лише трьох голосів. «Він майже не блефує», – підтвердив Тижню один із депутатів-регіоналів.

Однак «Сім'я», схоже, теж вирішила перейти в наступ. Інформація, яка з'явилася у ЗМІ із приводу можливої відставки трьох міністрів, які вважаються близькими до Ріната Ахметова, може свідчити про реакцію Януковича на публічний демарш свого колишнього основного спонсора.

Отож нарешті можна говорити про початок протистояння між різними групами впливу у владі, яке за певного збігу обставин цілком може закінчитися реформатуванням більшості в парламенті на опозиційну до уряду Азарова, а може, й до «яструбиного» табору. Зокрема, якщо на те буде добро Москви, контрольовані з Росії комуністи проголосують за внесення свого часу ними ж постанову про відставку уряду Азарова. А Петро Симоненко у відповідних зверненнях уже посилав відповідні сигнали. Путіну може бути вигідним підігрівання протиріч між різними групами в українській владі, щоб зробити їх більш поступливими для його впливу. Хоч ця гра ризикована, оскільки з часом може призвести до формування проєвропейської більшості. Результати візиту Януковича до Москви здатні, з одного боку, значно посилити його позиції серед невдоволених провладних депутатів, оскільки фінансово-економічні проблеми країни до президентських виборів 2015 року нібито зняті. Однак, із другого, вони можуть змусити проєвропейське лобі до активніших дій, аби не втратити, не виключено, останнього шансу втриматися від сповзання під російські впливи та посилення авторитаризму «Сім'ї».

<http://tyzhden.ua/Politics/97194>

Інтернет-ЗМІ

Нардепы просят КС оценить законность обязательного добавления биоэтанола в бензины *Oilnews*

Группа из 48 депутатов Верховной Рады Украины просит Конституционный Суд оценить конституционность положений закона «Об альтернативных видах топлива», которые касаются обязательного добавления биоэтанола в бензины.

Конституционное представление парламентариев касается как нормы об обязательном добавлении не менее 5% биоэтанола в бензины в 2014-2015 гг., так и соответствующей нормы о добавлении не менее 7% биоэтанола с 2016 гг.

Напомним, в конце октября Министерство энергетики и угольной промышленности Украины попросило Кабинет министров Украины поддержать законопроект нардепа Степана Ивахива, который предложил отложить переход на обязательное добавление не менее 5% биоэтанола в бензины на 2016-2017 гг., не менее 7% – на 2018 г. В противном случае закон об обязательном добавлении 5% биоэтанола в топливо вступит в силу с 1 января 2014 г., а с 2016 г. обязательная доля биоэтанола в бензинах возрастет до 7%.

Позже Минэнергоугля предложило Верховной Раде Украины отказаться от продажи бензинов с не менее 5% биоэтанола с 2014 г., поскольку «спиртовой» проект может повлечь рост цен на бензины на 4 грн/л. Соответствующее письмо министерство направило в адрес комитета по ТЭК.

Помимо Минэнергоугля не видят возможности для продаж бензинов с биоэтанолом с 2014 г. Мининфраструктуры, Минэкономразвития и еще несколько профильных институтов. Эксперты и участники топливного рынка также считают, что Украина не готова к реализации бензинов с 5% биоэтанола и более в 2014 г.

http://www.oilnews.com.ua/a/news/Nardepi_prosyat_KS_otsenit_zakonnost_obyazatel'nogo_dobavleniya_bioetanolu_v_benzini/211120

Владимир Мельниченко: «Я лично видел 227 подписей под недоверием правительству»

Главком

Предположения о том, что в условиях нынешнего политического кризиса фракция Партии регионов если не развалится на части, то серьезно посыплется, оправдались лишь отчасти. До недавнего момента ряды крупнейшей парламентской фракции покинули лишь трое – Давид Жвания, Николай Рудьковский и Инна Богословская (задолго до этих событий еще и Павел Балоба, которого позже лишили мандата). На прошлой неделе к этой троице присоединился еще один штык – супруг Богословской Владимир Мельниченко. Слухи о том, что Мельниченко последует «на вольные хлеба» вслед за любимой женщиной, ходили давно, но материализовались лишь сейчас. Нардеп-мажоритарщик от Хмельницкой области, который, как многие «регионалы», баллотировался как самовыдвиженец, требует возвращения Конституции 2004-го года, наказания истинных виновников в разгоне Евромайдана и считает, что если бы не благотворное влияние олигархов и лично Сергея Левочкина, в окружении Януковича победили бы «горячие головы».

Ходили разговоры, что вы написали заявление о выходе из фракции вместе с Инной Богословской. Почему ход ему был дан только сейчас?

Давайте не будем углубляться, почему. Заявление было написано еще тогда, но технически получило ход только в последний четверг. Я баллотировался как самовыдвиженец, и 100 % моих избирателей не поддерживают разгон Майдана, а 80% моих избирателей видели себя уже в Евросоюзе. Им непонятно, почему нас накачивали, что мы идем в Евросоюз, и буквально за пару дней произошел резкий разворот на 180 градусов. Так как взгляды моих избирателей на 100% совпадают с моими, я вышел из Партии регионов. И по сегодняшний день меня люди спрашивают, почему власть до сих пор не назвала конкретных фамилий виноватых.

Пшонка что-то пытался объяснить в парламенте...

Вы что-нибудь поняли из его выступления? Я тоже ничего. Сейчас в стране есть три площадки – Майдан, Верховная Рада и Президент, но все дискуссии, считаю, сейчас надо перевести в парламент. Надо выпускать пар: люди хотят услышать ответы на два вопроса – кто избил людей и когда будет конкретная дата подписания Ассоциации с ЕС. А Евромайдан я бы уже назвал «Майданом гідності» – там нет такого влияния «Батькивщины» и «Удара», а люди стоят за свой выбор и честь.

А вы сами ходили на Майдан?

И не раз. Был там даже в тот самый момент, когда сжималось кольцо «Беркута» и священник читал молитву.

Что, по-вашему, может стать выходом из нынешнего кризиса и поводом для того, чтобы Майдан разошелся? Анонсированные увольнения в правительстве?

Нет. Можно было бы полностью выйти из политического кризиса, создав даже межфракционное большинство из депутатов, которое приняло бы решение о возврате к Конституции 2004-го года, то есть переход к парламентско-президентской форме правления. Это сегодня устраивает и оппозицию, и власть.

А зачем это Януковичу?

Но мы же понимаем, что надо искать выход из нынешней ситуации.

Вы вообще смотрели интервью Президента? Он, по-моему, не очень это понимает.

Но я не услышал от него вариантов выхода из кризиса.

Ваша подпись под требованием отставки Азарова стояла?

Я поставил свою подпись, но коммунисты – это, конечно, нечто. Их вождь когда-то сказал на Троцкого, что он – политическая проститутка, а так, как ведет себя Компартия, – это как раз политическая проституция. Я лично видел 227 подписей под проектом о недоверии правительству, а вообще набиралось 230. Но Симоненко на голубом глазу вышел и рассказал сказки, что они отзывают свои подписи.

Вернемся к вашему демаршу. Говорили, что когда вы только написали заявление о выходе из фракции, на вас было давление и шли длительные ночные разговоры с руководством фракции.

Это дела давно минувших дней. В нашей жизни бывает всякое, но есть свершившийся факт – я уже не являюсь членом фракции Партии регионов.

Почему притормозили все остальные? Ведь речь шла чуть ли не о двух десятках готовых покинуть фракцию.

Многие говорят – мы понимаем, что надо делать, но пересидим месячишко-два-три, а ближе к выборам все начнет сыпаться и меняться. Вы же понимаете – у людей есть какие-то обязательства разные. Вообще во фракции негативные настроения, очень плохое отношение ко многим министрам, депутаты понимают, что они сегодня – заложники правительства и министров. Вы же слышали, что были даже разговоры о физическом наказании некоторых министров...

Вы присутствовали на той встрече в «Зоряном»?

Нет, но слышал о ней от коллег. Был очень жесткий разговор на высоких тонах, даже с нецензурной лексикой по отношению к некоторым министрам. Депутаты же делают для своих округов много полезных и правильных дел, но негатив, который идет от действий некоторых министров и представителей власти, нивелирует все хорошее, что делают депутаты. И чтобы ты не делал, первый вопрос – почему ты там? Раз ты в Партии регионов, значит, поддерживаешь все ее действия.

Чувствуется ли, что некоторые депутаты высказывают не только свое мнение, но и влиятельных олигархов, которые стоят за ними?

Большинство олигархов сейчас тоже стали заложниками. Вот сейчас Россия категорически выступала против движения Украины в Европу, притом что российские политики и бизнесмены давно живут в Европе – у них там дома, отдыхают они в Италии, ездят на «мерседесах». И активы наших олигархов находятся в Европе, Америке. Это же тоже элемент давления на олигархов, которые, в свою очередь, имеют влияние на власть. И именно это, я уверен, сдерживает многие сценарии, которые разрабатываются в «горячих головах». Сегодня же уже пикетируют дома Ахметова в Англии...

Думаете, это его сильно нервирует?

Думаю, да. Люди, у которых есть серьезные деньги, очень много денег вкладывают в свой имидж. Вы же сами видите, сколько денег вкладывают в свой имидж Пинчук с Ахметовым и Фирташем. Ведь сначала ты вкладываешь в свой авторитет, а потом имидж работает на тебя. Просто сидеть где-то и пить водку с черной икрой для них уже неинтересно. Они хотят

общаться с политической и экономической элитой Европы, а там совсем другое мышление – общаться будут с теми, кто имеет имидж порядочного, честного, демократического человека.

Изменила ли панические настроения во фракции Регионов новость о российском кредите? Мол, раз деньги нашлись – нет смысла особо дергаться.

Депутаты – в основном, люди умные. Ведь эти кредиты и скидки на газ никак не отразятся на платежках, которые получают наши граждане. И надо понимать, что кредит – это не 15 миллиардов, а только 3. Будете себя вести хорошо – будет вам от Путина сладкая конфетка, будете вести плохо – горькая пилюля. Еще вчера на украино-российской границе украинцев тупо снимали с поездов, Путин говорил, что наши облигации – это мусор, а тут вдруг решил в этот мусор деньги вложить?

Но Януковича, судя по всему, это устраивает.

Не знаю, но знаю, что Янукович – человек гордый и самодостаточный.

Будет ли распущена ячейка Партии регионов в Каменце-Подольском, которую вы возглавляете? Вы говорили, что собираетесь что-то новое создать на ее базе.

Считаю, что пока я депутат Верховной Рады, мне правильно быть беспартийным, все-таки я шел как самовыдвиженец. Но в Партии регионов очень много умных, нормальных и порядочных людей. И в Каменце-Подольском в партии состоят люди, которых в городе знают и которые сделали для него очень много. Я хочу просто собрать партийный актив, пообщаться с ним, посмотреть в глаза людям – и услышать их решение. Все-таки по партийным спискам Партии регионов пять человек прошли в горсовет – за них же люди голосовали. Я уверен, что 10% членов партии в Каменце-Подольском не поддерживают разгон Майдана, а 80% членов партии поддерживают курс на евроинтеграцию, потому что Каменец-Подольский – это уже давно европейский город. Но просто сказать «хлопцы, разбегайтесь» – я не могу.

Как в оппозиции отнеслись к вашему выходу из Партии регионов? Что вы дальше будете делать?

Я буду голосовать за то, что принесет улучшение жизни, будет благоприятно влиять на избирателей моего округа и на всех украинцев. Если это будет нормальный правильный закон от власти, я буду голосовать, если от оппозиции – тоже буду.

За бюджет голосовать будете?

Если честно, то за бюджет надо голосовать. Бюджет же никогда не бывает хорошим – денег всегда не хватает. Просто нам кинули бюджет, и хотели, чтобы за него проголосовали буквально в первый день. Этого не получилось. При Партии регионов, кстати, еще не было ни одного случая, чтобы до Нового года не был принят бюджет. Если бы было большинство – уже бы проголосовали, но в Партии регионов хватает людей, которые сказали, что за этот бюджет голосовать не будут. Поэтому взята пауза до 14 января.

Инна Богословская достаточно резка в высказываниях относительно бывших однопартийцев. От вас тоже в будущем следует таких эмоций ожидать?

Инна Богословская – искренняя женщина. Кто-то говорит, что она поступает, исходя из каких-то мотивов, но я, как человек, который знает ее близко, руку ложу, что она делает то, во что верит. Она такая – может, иногда резкая, но не чтобы обидеть человека, а чтобы сказать правду. Я человек, наверно, немного мягче.

Богословскую и вас считают близкими к главе Администрации Президента Сергею Левочкину. У вас есть мнение, почему он сначала написал заявление об отставке, а потом остался на должности?

Я не знаком близко с Сергеем Владимировичем. Во фракции я был в группе, где было больше 20 человек, – в частности, Сергей Тигипко и Инна Богословская. Я горжусь тем, что был в этой группе и считаю этих людей пусть не лучом света в темном царстве, но представителями либерально-демократической платформы внутри фракции Партии регионов. Эта группа генерировала нормальные законы, влияла на то, чтобы некоторые дурости не прошли в парламенте. Насколько я знаю, Левочкин писал заявление об отставке, и считаю его человеком, который тоже стоит на либерально-демократической платформе. И, может,

благодаря его позиции и его вмешательству, не произошло многих глупостей, которые могли случиться.

<http://glavcom.ua/articles/16360.html>

Виктор Пинзеник: «Людам надоело жить в ситуации, когда не видишь перспективы»

Экономические известия. ua

Виктор Пинзеник, народный депутат Украины VII созыва (УДАР) рассказал «i» об особенностях документов, подписанных между Путиным и Януковичем, и рисках для экономики Украины, связанных со скидкой на газ и устными договоренностями между президентами.

Закреплена ли сумма в \$15 млрд. в каком-либо из подписанных документов между Путиным и Януковичем?

— Я такого документа не видел. Есть декларации намерений. Но документа, в котором бы речь шла о том, что Украине будет предоставлен кредит в \$15 млрд., нет, сообщают Экономические Известия.

На какой срок будут рассчитаны еврооблигации, под которые планируется выдавать Украине \$15 млрд.?

— Судя по заявлению российского министра финансов, срок размещения составит два года. Но пока это только обещания, как и сумма кредитов.

Как Вы охарактеризуете возможность России ежеквартально пересматривать цену на газ для Украины? Какие последствия этого для нашей страны?

— Из подписанного соглашения не следует, что Украина получит цену в \$268,5 за тысячу кубов газа, так как для этого нужно вначале каждого нового квартала (до 10 числа первого месяца) подписывать дополнительное соглашение между НАК «Нафтогаз Украины» и российским «Газпромом». Если ежеквартальное соглашение не подписывается по любым причинам, вступает в силу действующая формула цены на газ.

Для того чтобы с первого января нового года выйти на цену в \$268,5, нужно подписать еще одно дополнительное соглашение. На мой взгляд, это способ, который дает возможность каждый квартал требовать выполнения Украиной каких-либо обязательств, о которых мы пока не знаем. Очевидно, есть обязательства Украины перед Россией, которые были предметом договоренностей, потому что, если бы действительно Россия уже уменьшила Украине цену до \$268,5, то в контракте не надо было бы ничего выдумывать, а нужно было просто написать — с 1 января действует цена в \$268,5. Но такого пункта в документах нет.

Закреплены ли в каком-либо из документов обязательства Украины перед Россией по объемам закупаемого газа? Какие там называются цифры и сроки действия обязательств?

— Нам говорят об этом. Но я не видел подтверждений в подписанных документах. Возможно были подписаны и другие, с которыми общество незнакомо. И к газовым «сюрпризам» мы можем получить новые.

Угрожает ли суверенитету Украины так называемое «Харьковское Соглашение – 2»?

— Очевидно, что бесплатного «сыра» не бывает. И то, что нет конкретной цены, а вместо этого она привязывается к ежеквартальным договоренностям, это может означать единственное — Украине будут ставить какие-то задачи, обязательства, без выполнения которых скидка действовать не будет.

Я считаю, что, в первую очередь, Украина взяла обязательства по передаче в управление двухстороннему газовому консорциуму украинской газотранспортной системы. Об этом уже были сигналы до подписания соглашения, во время и после подписания. А это не только энергетические угрозы.

Не несет ли угрозу национальной безопасности Украины решение Нацбанка включить российский рубль в состав свободно конвертируемых валют? Какие последствия этого?

— Очевидно, что речь идет о серьезной попытке проникновения российского рубля в Украину. Это внесение в первую категорию ничего не значит для мира, поскольку можно любую валюту назвать свободно конвертируемой, но она от этого таковой не становится.

Целью этого решения является усиление возможностей влияния на финансовую ситуацию. С этой целью, я допускаю, часть обещанного кредита может быть предоставлена в рублях. На это направлено и предложение о предоставлении особого статуса Внешэкономбанку.

Не находите ли Вы противоречие между скидкой на газ и заложенным дефицитом бюджета на 2014 г., который нивелирует все положительные эффекты от возможной скидки?

— Во-первых, я пока не вижу скидки на газ. Во-вторых, за эту скидку, обязательно придется платить. Чудес не бывает. Мы в Харькове разве скидку получили? Эта скидка каждый год оформляется долгом Украины перед РФ. Поэтому говорить о каких-то положительных уступках нельзя. От страны требуют определенных действий. Касательно кредита, он не решает проблем, а только усиливает существующие. Опасен короткий срок кредита и большая нагрузка на бюджет при возврате. Сумма \$3 млрд. превышает среднемесячные доходы госбюджета (общий фонд).

Как Вы считаете, политический и экономический кризис в Украине — это рукотворное явление, осуществляемое Россией или США, или это естественный процесс, который возник из-за непрофессиональной и коррупционной власти?

— Когда речь идет об экономике, то зачем искать внешние причины? Фундаментальные причины находятся внутри страны. Внешние факторы могут усиливать или ослаблять их. Нередко их используют для того, чтобы перенести ответственность на кого угодно, вместо того, чтобы искать и решать проблемы внутри страны. Никто нам долг не делал, и тот, кто готовил, утверждал бюджет, создал проблему государственного долга, которая стала уже вызовом для Украины.

Что касается политического кризиса, то причина его ясна. Людям надоело жить в ситуации, когда не видишь перспективы. Они увидели эту перспективу в евроинтеграции, в европейских ценностях. Люди верили в это, а их просто «кинули», обманули и лишили такой перспективы, и это побудило их выйти на Майдан.

<http://ekonomika.eizvestia.com/full/366-viktor-pinzenik-lyudyam-nadoelo-zhit-v-situacii-kogda-ne-vidish-perspektivy>

Путін нагородив Табачника, образив Колесніченка і «підставив» Кличка **ПК**

З Росії прийшла радісна звістка: глава сусідньої держави нагородив орденом дружби двох громадян України: міністра освіти Дмитра Табачника і народного депутата України Сергія Куніцина. Формулювання – «за великий внесок в укріплення дружби і співробітництва з Російською федерацією, розвиток наукових і культурних зв'язків, активну добродійну діяльність»

Щодо Дмитра Табачника, то тут жодних питань: заслужив. Він справді вже неодноразово довір відданість Російській федерації – у плані «укріплення співробітництва» і «активної добродійної діяльності» на її честь. Один з останніх крупних внесків - нещодавнє відкриття у Києві російської елітної гімназії. І все це – зауважте – попри гнів проукраїнські налаштованих співвітчизників, яким таке співробітництво чомусь і близько не потрібно. Тож міністрові Табачнику доводиться боротися ледь ні з усім світом – лише заради того, аби зміцнити усілякі зв'язки з Росією. Треба віддати належне: він старається, тому високу винагороду від неї дійсно заслужив.

Але якщо регіонал Табачник путінським орденоносцем став досить прогнозовано, то що в його компанії робить ударівець Сергій Куніцин? Якими такими особливими «внесками у розвиток» він відзначився? Ні, ми проти Куніцина ніч не маємо, він нам нічого поганого не

зробив і поводить себе (принаймні зараз) більш-менш помірковано. Звідси і питання: звідки така путінська милість? Адже задарма Вован Вованич нікого не нагороджує. Виходить, є за що. А якщо ще пригадати кримське минуле Куніцина, майже у цьому переконаєшся.

Але щоб не думати погано про людину, припустимо два варіанти: або Путін ненавмисно злив Куніцина, який таки щось приховує від суспільства, або ж поява його прізвища в президентському указі про нагородження – ні що інше як спроба скомпрометувати партію «Удар» і її керманіча. До слова, знаковим є те, що указ з'явився у розпал української революції, чиїм головним обличчям називають Віталія Кличка. Цей багатозначний збіг з одного боку, і наша непереможна віра в людей з іншого - дають підстави схилитися до другого варіанту.

Все дуже просто: якби у Москві не було такої мети (підставити Кличка, нагородивши його сподвижника), Куніцин у наказі не з'явився б. Навіть якщо він справді щось приховує. Адже старий гебешний пацюк Путін не дурний, щоб просто так зливати таємних агентів. Тим більше, що у нас достойників, гідних колупати дірку у «пінжаку» для путінського ордену, хоч греблю гати. Вадим Колесніченко, Олег Царьов, Михайло Чечетов, Олександр Єфремов. Та що там - в кожного другого відомого регіонала пальцем ткни – не помилилися. Про роль Віктора Федоровича в «укріпленні дружби і співробітництва» ми вже мовчимо. І в тому, що вони отримали «дірку від бублика, а не Шарапова», у той час як опозиціонер Куніцин не сіло не впало став орденоносцем, є велика несправедливість. Прикро за пацанів. Ми б на їх місці образились.

<http://www.pic.com.ua/try-v-odnomu-putin-nahorodyv-tabachnyka-obrazyv-kolesnichenka-i-pidstaviv-klychka.html#sthash.v8zplvp9.dpuf>

Блоги

Павло Розенко: «Народне об'єднання «Майдан». Все тільки починається» *glavkom*

Створення Народного об'єднання «Майдан» - варто вставити і свої «п'ять копійок».

1. Факт створення - однозначний позитив. На це чекали, про це говорили і дискутували не один тиждень. Формальне об'єднання громадського і політичного крила акції - однозначне посилення Майдану. Новий імпульс, нові ідеї та координація зусиль. Плюс вплив громади на ухвалення рішень та на управління процесом.

2. Рада НОМ. Шановні друзі, лише я можу назвати ще сотню достойників, які могли б увійти до Ради: нардепів, громадських діячів, неформальних лідерів, моральних авторитетів, журналістів, митців тощо. І те, що я їх там не бачу аж зовсім не означає, що хтось когось «злив» і «всьо пропало». Переконалий, кожній активній людині, в незалежності від статусу знайдеться своя ділянка роботи. Було б бажання тягнути цього воза.

НОМ має стати полем для об'єднання, а не черговим майданчиком у боротьбі за «булаву».

3. Ті хто займаються критиканством і розповідають, що Майдан знов буде стояти цілими днями і плясати, напевно самі жодного разу не були на Майдані. Сьогодні Майдан - живий і діючий організм. Сьогодні Майдан - десятки щотижневих акцій: від пікетування держустанов до акцій протесту біля офісів та помешкань одіозних чиновників та олігархів.

Хочете чимось допомогти? То допомагайте. Досить сидіти і бурчати під своїми комп'ютерами.

Робіть краще, робіть якісніше, робіть інакше. Але робіть, а не бубоніть.

<http://glavcom.ua/articles/16364.html>

Анатолій Гриценко: «Рада Майдану: Ваші питання – мої відповіді»
pravda.com.ua

Спочатку інформація:

"Народне віче на Євромайдані у Києві ухвалило резолюцію про створення загальнонаціональної організації Народне об'єднання "Майдан".

До складу Ради народного об'єднання "Майдан" увійшли Арсен Аваков, Тарас Бойків, Олексій Гарань, Василь Гацько, Ігор Жданов, Андрій Ілленко, Ірена Карпа, Сергій Квіт, В'ячеслав Кириленко, Ігор Коліушко, Віталій Кличко, Руслан Кошулинський, Іван Крулько, Руслана Лижичко, Ігор Луценко, Юрій Луценко, Марія Матіос, Андрій Мохник, Валерій Пацкан, Олег Осуховський, Сашко Положинський, Петро Порошенко, Віталій Портников, Сергій Рахманін, Єгор Соколов, Сергій Соколов, Олександр Сушко, Вікторія Сюмар, Борис Тарасюк, Юлія Тимошенко, Олександр Турчинов, Олег Тягнибок, Валерій Чалий, Віктор Чумак, Зорян Шкіряк, Єлизавета Щепетильникова, Арсеній Яценюк.

Співголовами ради новоствореного "Майдану" – Сергій Квіт, Руслана Лижичко, Віталій Кличко, Юрій Луценко, Юлія Тимошенко, Арсеній Яценюк та Олег Тягнибок".

Після повідомлення про створення Ради Майдану отримав від Вас багато листів, смс і мейлів. Відповідаю усім одразу)

Питання перше: Чи підтримую я створення Ради Майдану? Так, підтримую. Більше того, я сам ініціював створення такої Ради ще 20 днів тому, аби зменшити вплив партійний і збільшити громадський, народний вплив на Майдан, його стратегію і тактику дій. Адже Майдан народний, і Віче ми теж називаємо народним, не партійним. Метою створення Ради Майдану я вбачав не розмивання відповідальності – концентрацію в Раді інтелекту, моралі, енергії і досвіду Майдану. Тоді ж, майже три тижні тому, я озвучив і передав письмово Яценюку, Кличку і Тягнибоку пропозиції щодо персонального складу Ради Майдану.

Питання друге: Чи підтримую я Раду Майдану оголошеного складу? Так, підтримую. Майдан своїм голосуванням склад Ради затвердив. Значить, Рада отримала мандат від Майдану і тепер вона має працювати для Майдану: виробляти стратегію, тактику, плани дій, організувати протестні акції... А ми усі маємо Майдан підтримувати.

Питання третє: Хто формував персональний склад Ради Майдану? Напевно не знаю. Думаю, лідери трьох опозиційних фракцій, лідери окремих громадських організацій та працівники штабу. Я бачив Раду дещо іншою:

1) з обов'язковим включенням до її складу моральних авторитетів суспільства, членів ініціативи "Першого грудня";

2) з більшим представництвом громадських активістів, які власне ініціювали Майдан і увесь цей час активно його підтримують, хоча на сцені бувають рідко;

3) з мінімальним представництвом партійно-депутатського корпусу – пропонував шість осіб замість нинішніх 18;

4) за участю лідерів студентства і відомих молодих людей, за якими би пішло студентство;

5) з включенням авторитетних військових лідерів, на кого б орієнтувалися нинішні й колишні офіцери, в т.ч. афганці й миротворці. Таких людей, на мою думку, треба було до Ради включити, зменшивши втричі квоту партійців-депутатів.

Питання четверте: Чи пропонували мені увійти до складу Ради Майдану? Ні, не пропонували.

Питання п'яте: Що я робитиму далі? Те саме, що робив дотепер.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/52b70bdf4c4b4/>

Помощи Москвы Украине хватит на год, - глава Европарламента
Интер, Подробности недели

Дмитрий АНОПЧЕНКО, ведущий: Как европейцы отреагировали на договоренности Украины и России, узнаем у Софии Гордиенко. Наш собственный корреспондент сейчас на прямой связи из Брюсселя. София, был ли официальный Брюссель удивлен новостями из Москвы?

София ГОРДИЕНКО корреспондент: В целом Европа отреагировала на украинороссийские соглашения, заключенные на этой неделе в Москве, спокойно. Как отметил на пресс-конференции по итогам саммита ЕС глава Европейской комиссии Жозе Мануэль Баррозу, ЕС не смотрит на эти договоренности как на проблему, потому что во многих отраслях Киеву и Москве лучше сотрудничать. Что касается европейской перспективы Украины, то, судя по словам еврочиновников, двери по-прежнему открыты.

Мартин ШУЛЬЦ, председатель Европарламента: «Мое послание такое - и снижение цены на газ, и помощи Москвы хватит на год, ну до 2015. В долгосрочной перспективе все равно будущее лучше с нами».

Штефан ФЮЛЕ, Еврокомиссар по вопросам расширения и политики добрососедства: «Если дискуссии в Москве нормализуют торговые отношения между Россией и Украиной на взаимовыгодных условиях, то можно только приветствовать это».

Ангела МЕРКЕЛЬ, канцлер Германии: «Сегодня ситуация такова, что в двух таможенных организациях состоять невозможно. Таковы правила ВТО. Но дверь для Украины открыта. И нет такой даты, когда она будет закрыта».

София ГОРДИЕНКО корреспондент: К этой реакции еврочиновников можно добавить также слова Посла США в Украине Джеффри Пайетта из его статьи для издания "Киевпост". По мнению Пайетта, "2014 не должен быть годом "паузы", для Украины, он должен быть годом продвижения вперед для установления курса для долгосрочной экономической стабильности и изменения жизни людей для лучшего". Дима?

Дмитрий АНОПЧЕНКО, ведущий: Спасибо, София Гордиенко следит за реакцией европейских чиновников.

Сторонники власти приостановили акцию в Мариинском парке из-за праздников

Дмитрий АНОПЧЕНКО, ведущий: Накануне исполнился ровно месяц с того дня, как в Киеве собрался Майдан. Даже те, кто пришли на него первыми, вряд ли предполагали, что стоять придется так долго. А впереди - новый выбор: между политикой и семейными традициями. Новый год и Рождество. Традиционно любимые в народе праздники у нас привыкли отмечать дома. Как поступят протестующие? Уедут или останутся на Майдане? Вот, к примеру, участники митинга в Мариинском парке - сегодня решили свернуть свою акцию. О планах протестующих - наш корреспондент Геннадий Стамбула.

Геннадий СТАМБУЛА, корреспондент: Евромайдан. День 30-ый. На баррикадах стоят елки. Сегодня здесь снова решили важные вопросы. Народное вече собрали - четвертое по счету. На сцене все те же знакомые лица. Пришли с новостью. Политики решили создать народное объединение "Майдан". Могут присоединяться оппозиционные партии, общественные организации и простые украинцы. Решили изменить Конституцию и идти в регионы - в областных центрах помогут развернуть такие же майданы.

Юрий ЛУЦЕНКО, лидер гражданской инициативы «Третья украинская республика»: «Підемо на Схід і поширимо територію свободи, територію без мафії, без корупції. Ми мусимо завоювати усю Україну».

Геннадий СТАМБУЛА, корреспондент: Из центра Киева расходиться тоже никто не собирается. Политики призвали Майдан вместе отмечать Новый год и Рождество. Пообещали - будет весело - организуют концерт, будут хороводы водить, шашлыки жарить. Вот, правда, с

Дедом Морозом проблема - пока ищут. Отпраздновать на Майдане хочет и Владимир из Житомира.

Владимир ЗАБРОДСКИЙ, участник акции протеста: «Я буду стоять до останнього, щоб не було. Поїдем, якщо позалізуем рани, і приїдем знову назад».

Геннадий СТАМБУЛА, кореспондент: А в Марининському парку сьогодні останній день звучать речі со сцени, грає музика. Сторонники Партії регіонів вирішили завершити свою акцію. Завтра розвезуть всіх людей по домам, сложать палатки і займуться благоустроєм парку. Тільки привикли, навіть к Новому року підготувались - елка біля кожної палатки, а уже надо разъезжаться.

Александр: «Все-таки хочется его встретить дома, в кругу семьи, с друзьями».

Геннадий СТАМБУЛА, кореспондент: Любовь Владимировна останній раз спробує польову кухню. Сьогодні в меню ячневая каша і сосиска.

Любовь Владимировна: « Дуже смачно. Вам без черги дадуть».

Геннадий СТАМБУЛА, кореспондент: Організатори акції підраховали: за 20 днів в палаточному городку біло-синіх побували більше півмільйона чоловік з різних регіонів. Михайл Чечетов рекомендує людям розойтись, а політикам знову сісти за стіл переговорів.

Михайл ЧЕЧЕТОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: «Убрати, зачистити все. Помити. Отремонтувати. Тому що там уже 100 мільйонів, як мінімум, надо вложити в те, що розбили. Все, переворот не відбувся, як говорять, шарик сдувся, бобик сдох».

Геннадий СТАМБУЛА, кореспондент: Но розслабитися ніхто не збирається, - говорять регіонали. Якщо надо буде, люди з Донбасу повернуться в Київ.

У Верховній Раді виступив Генеральний прокурор України *ICTV, Факти тижня*

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Цього тижня у Верховній Раді виступив генеральний прокурор України. Від Віктора Пшонки найперше очікували новин щодо винних у побитті молоді на Майдані в ніч на 30 листопада. Утім, за словами генпрокурора, слідство ще не остаточно встановило хто віддав наказ про силові дії "Беркуту". Тим часом до прокуратури на допити продовжують викликати громадських діячів, журналістів і політиків, які брали участь у різних акціях протесту. Сьогодні нардеп від "УДАРу" Сергій Каплін навіть поширив інформацію, за якою протягом свят будуть затримані депутати: Яценюк, Турчинов, Пашинський, Тягнибок, Ілленко та Михальчишин. Але повторюю, наразі це лише припущення депутата-опозиціонера. Офіційну ж позицію Генпрокуратури, озвучену в Раді, чув Руслан Тарасов.

Майя МОСКВИЧ, активістка луцького євромайдану: "Це є електронний браслет. Ось мені його вчепили на ногу. Хоча він призначений в принципі, щоб чіпляти на руку".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Носити обережно та підзаряджати двічі на день.

Майя МОСКВИЧ, активістка луцького євромайдану: "Воно бачте як туго. Воно навіть не хоче розвертатися".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Майя Москвич показує електронний браслет, який їй, за рішенням суду, одягла Волинська міліція. За кожним кроком дівчини слідкують з райвідділу.

Майя МОСКВИЧ, активістка луцького євромайдану: "Можуть до мене на нього телефонувати слідчі. Вчора ввечері вже до мене телефонували з криками – де ви знаходитесь? Зараз по вас виїде наряд міліції. Не наближайтеся до людей на Театральному майдану. Їй забороняється їздити за межі області та гуляти центральною площею Луцька, де місцевий євромайдан. Все це через протестну ходу з портретами Президента, яку влаштувала Майя Москвич 2 грудня. Слідчі розцінили це як злісне хуліганство держобвинувачення вимагає для дівчини 4-х років позбавлення волі.

Майя МОСКВИЧ, активістка луцького євромайдану: "Це є групове хуліганство. Я звичайно з цим не згідна. Таким чином я виражала свою громадську позицію.

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: У столиці на допити цього тижня викликали журналістів. Спочатку каналу "24", потім "1+1", та "Інтера". Слідчих цікавлять репортери, які працювали в ніч розгону Майдну "Беркутом". Кажуть – за для всебічного збору інформації. Відвідати Генеральну прокуратуру довелося і лідерам опозиції. Арсеній Яценюк заявив, що йому, Олександру Турчинові та Олегу Тягни боку готують обвинувачення у справі державного перевороту. Чи стосується це Віталія Кличка він не знає.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО "Батьківщина": "Справа загальна іде про побиття на Майдані. Яка у них технологія – залучити у якості свідка по одній справі, а потім дуже легко перекваліфікувати в якості обвинуваченого по будь-якій іншій справі. Тому зрозуміло навіщо це робиться".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Волонтер євромайдану, співачка Руслана Лижичко про виклик до ГПУ дізналася з соцмереж. Свідчення давала 5 годин. Тутешніх слідчих просила лише про об'єктивність.

Руслана ЛИЖИЧКО, активістка євромайдану, співачка: "Я попросила їх по-людськи. Щоби незалежно від будь-яких політичних тисків, щоб ми всі, як люди підійшли до цієї справи".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Руслана хотіла свідчити про побиття "Беркутом" студентів. А цікавилися в неї здебільшого тим, хто організував євромайдан?

Руслана ЛИЖИЧКО, активістка євромайдану, співачка: "Чомусь обладнанню більше всього приділяли увагу – хто привіз і хто демонтував. Я не прийшла сюди говорити про провину Попова чи Сівковича. Я прийшла сюди говорити конкретно про студентів, і захистити".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Олександра Попова. Якому вручена підозра про перевищення службових повноважень і розгін студентів, на час слідства від посади відсторонили. Про чиновника вже тиждень нічого не чуто. За цим величезним парканом у київському передмісті знаходяться державні дачі. Саме тут, - повідомляють ЗМІ, - від уваги журналістів переховується Олександр Попов. З моменту, як його викликали на допит до Генеральної прокуратури, він ще жодного разу не з'явився перед телекамерами. Однак за очільника Києва говорять начебто справжні протоколи з його допиту, що з'явилися в інтернеті. У них йдеться про те, що в ніч на 30 листопада Олександр Попов лише виконував накази Володимира Сівковича.

Олександр ПОПОВ, відсторонений голова КМДА: "У мене була інструкція керуватися рішеннями Володимира Сівковича. Я отримав команду від секретаря РНБО Андрія Ключова виконувати вказівки Сівковича".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Сам Андрій Клев свою позицію виклав на офіційному сайті РНБО.

Андрій КЛЮЄВ, секретар РНБО: "Я відповів на всі питання, після чого була заява Генеральної прокуратури про те, що ніякого відношення до цих подій я не маю".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: А Ганна Герман вважає, що витік документів до Інтернету – це спланована провокація проти керівника РНБО.

Ганна ГЕРМАН, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Як ви думаєте, як могли в пресу потрапити ці протоколи? Їх міг дати тільки той, хто дуже зацікавлений в якійсь інтризі, в тому, щоб когось там знищити і так далі".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Наприкінці тижня ясність вніс Президент під час своєї прес-конференції.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Много есть там всяких сплетен. Ну я не скрою вам. Я вот пригласил, например, Ключева. Он рассказал мне все как было. Я ему сказала – ну в общем-то цель, ваша цель была какова? Стабилизировать ситуацию".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Ясності щодо розслідування справ, пов'язаних із жорсткими розгонами Євромайдану, депутати чекали від генпрокурора. У п'ятницю Віктор Пшонка прийшов до сесійної зали, і виклав своє бачення водій. Міліціонери дійсно жорстоко били мітингувальників. Однак, на думку генпрокурора, їх провокували члени радикальних угруповань. Провокаторів демонструють на відео.

Чоловік: "Утримуючи в руках палиці та гумові кийки відпрацьовують активні дії з опору працівникам міліції та тренуються наносити правоохоронцям тілесні ушкодження".

Священик: "Візьми до рук зброю і втраць страх. Відкинь свій страх. Не час тепер боятися. Обурені опозиціонери звинуватили авторів ролику у підставовці фактів.

Олег ТЯГНИБОК, фракція ВО "Свобода": "Це священика, якого показали відео, - це запис двохрічної давнини. Для чого ви провокуєте?"

Сергій СОБОЛЄВ, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "Скажіть, будь ласка, коли ми побачимо кадри, де б'ють десятки журналістів, де б'ють десятки молодих людей?"

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Генпрокурор стоїть на своєму – продемонстровані кадри також з Майдану.

Віктор ПШОНКА, генеральний прокурор України: "А ті кадри об'єктивності. Їх не бачили. І я хочу сказати, вони що з луни приїхали в Україну? Вони що не з Майдану ці кадри? Я прийшов не для того, щоб ви мені вмонтували в поняття політику в кримінальні справи. Це ваші справи, і розбирайтеся по політиці по фракціям".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Ключове питання – чи понесуть відповідальність винні у побитті людей на Євромайдані – знову зависло у повітрі. Не зрозуміло також чи будуть покарані бійці "Беркуту". Верховна Рада на цьому тижні прийняла так званий закон про амністію. Він передбачає звільнення від відповідальності учасників акцій протесту та масових заходів, що відбулися починаючи з 21 листопада. Чи потраплять під цю тезу правоохоронці?

Олександр ДРОЗДИК, адвокат підозрюваного Миколи Лазаревського: "В статті перші чітко зазначено, що він розповсюджується лише на учасників мирних акцій. Ні в якому разі співробітники правоохоронних органів не можуть вважатися учасниками. Вони лише охороняють громадський порядок".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Втім частина політиків, і зокрема Анатолій Гриценко налаштовані критично.

Анатолій ГРИЦЕНКО, народний депутат: "Влада має намір одним законом амністувати і мирних громадян, і тих, хто їх жорстоко побив. Це не правильно, і не справедливо".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Хто може розраховувати на амністію, то це обвинувачені у заворушеннях на Банковій. Адвокат одного з них Миколи Лазаревського чекає, що кримінальне провадження проти його клієнта закриють.

Олександр ДРОЗДИК, адвокат підозрюваного Миколи Лазаревського: "Я особисто вважаю, що він ніяких дій не вчиняв протиправних. Він не приймав участь у провокаціях".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Тим часом суд закрит провадження щодо ще одного затриманого 1 грудня. Ігор Превір частково визнав провину, і був відпущений. Якою буде доля інших – покаже наступний тиждень. Поки Закон про амністію для учасників протестів чекає підпису Президента.

Як довго ще триватиме протистояння народу і влади, і чим воно може завершитися

"Студія "1+1", ТСН-тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Як довго ще триватиме протистояння народу і влади, і чим воно може завершитися. Це хвилює сьогодні і українців з обох боків барикад, і тим, хто спостерігає за протестом на відстані.

Ольга КАШПОР, кореспондент: Всім спасибі, всі вільні. Зараз сказати ці слова на Майдані не наважиться жоден політик. Бо після цього він очевидно політичний труп. Майдан

так просто не піде, це розуміють у протестному таборі, у провладних кабінетах. Який наступний крок зроблять люди по обидві сторони барикад. Є кілька сценаріїв. Сценарій перший – силовий. Від останнього штурму Майдану минуло вже 2 відносно спокійні тижні. Але табір щодня напоготові. Охорону посилили, барикади зміцнили. Але якщо владні війська отримають команду атакувати всерйоз, ця фортеця навряд чи встоїть. Навряд чи обійдеться без крові. Цей сценарій найменш бажаний для самої влади, адже захід вже погрожує іменними санкціями. До того ж досвід Євромайдану показує, чим більше сили до нього застосувалося, тим більше людей на завтра виходили на вулицю. Другий сценарій – владний гамбіт. Досвідчений шахіст віддає супернику одну фігуру, щоб врешті виграти усю партію. Такою фігурою може стати наразі прем'єр-міністр Азаров. Майдан, між іншим, вимагає і його відставки. І президент може дозволити йому піти. Провладна партія разом з опозицією висловлює недовіру прем'єрові. За законом, разом з Азаровим іде увесь уряд, призначають новий Кабмін, де всі ті ж обличчя, тільки голова інший. Не виключено, його прізвище також починатиметься з літери "А". Так Янукович ніби поступаючись віддає посаду прем'єрського крісла тому, кому, подекують, давно хотів. Опозиція оголошує на Майдані про відставку Азарова, як про велику перемогу. Всім дякує, і пропонує зустрітися у 15-у році. Сценарій 3-й - календарний. Верховна рада йде на канікули, до середини січня.

Європейські політики також святкуватимуть Різдво. Наші урядовці відмовчуватимуться. Бездієвий Майдан святкує новий рік, можливо достоює до 7 січня. Після того без окремих завдань, стомлений, потроху розходиться. Зневірити Майдан можуть і чвари в опозиційному таборі. Якщо хтось з трійки спробує приватизувати протест – Майдан не встоїть. Сценарій 4 – переговорний.

Майдан вперто стоїть, опозиція у Верховній Раді збирає більшість. Можливо навіть конституційну. Вносить зміни до основного закону, зменшує повноваження президента, аж до обсягів 2004 року. А там вже і до перевиборів недалеко. Але шансів у такого сценарію мало. Цього тижня опозиція не змогла зібрати до купи навіть 150 своїх штиків у раді. І вже провалила одне голосування за відставку Кабміну. Наступна спроба – можлива лише в лютому. Сценарій 5 – революційний. Частина Майдану радикалізується, обирає з-поміж себе лідера, йде захоплювати органи державної влади. Для цього революціонерів має бути принаймні в кілька разів більше тих, хто буде захищати адміністративні будівлі. Це по суті сценарій не вороття. Тому що після цього президент дістане з рукава останній козир – надзвичайний стан. Сценарій останній – громадянський. Майдан народжує нову силу. Вона нічого не захоплюючи чекає найближчих виборів, і приходить до влади законним шляхом. Тільки одна халепа – виборче законодавство писатимуть чинні політики. І тут може статися ще один Майдан.

О законах

ТРК "Украина", События

Евгений МИХИН, ведущий: И о законах – на этой неделе Президент подписал еще один евроинтеграционный документ, точнее, изменение в закон о выборах народных депутатов, а премьер пообещал наблюдателям от Совета Европы, что скоро примут закон о прокуратуре - это было последнее требование Брюсселя. Но все равно, продолжит переговоры мы сможем не раньше 8 января. По словам Николая Азарова, из-за рождественских праздников. Пока же в начале следующей недели в Москве нас ждет Высший евразийский совет с участием Президентом России, Белоруссии и Казахстана. Наши источники в Администрации Президента сообщили «Событиям недели», что представляют Украину будет, скорее всего, премьер-министр Николай Азаров.

Бюджетный процесс

Евгений МИХИН, ведущий: После всего этого (вышеупомянутого), главным событием внутренней политики Украины стал бюджетный процесс. Кабинет министров внес его на рассмотрение парламента на первом же своем заседании после московских договоренностей. Даже Рада неожиданно заработала. Правда, взамен оппозиция потребовала рассмотрения по процедуре, обстоятельного. Поэтому голосовать за главную смету страны решили 16 января.

Пока же из очевидно: в бюджете учли российские поступления. Социальные выплаты местами возрастут на 19 %. Среди счастливиц оказались силовики, работники сельского хозяйства, медицина и образование – им повысят зарплату. Предусмотрели в финансовом документе и начало президентской предвыборной кампании. К слову сказать, вообще неделя в парламенте была необычной – то ли это бюджет всех мобилизовал, то ли предновогодне политические перспективы. Разбирался Борис Иванов.

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Лучший подарок – книга, лучшая книга – государственный бюджет.

Вячеслав КИРИЛЕНКО, народный депутат Украины, ВО «Батьківщина»: «Ще що, бюджет?!».

Сотрудник ВР: «Да».

Вячеслав КИРИЛЕНКО, народный депутат Украины, ВО «Батьківщина»: «Не думаю, що це серйозно. Це на коліні написано».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Внутри – тысячи цифр. По ним стране жить весь следующий год, и уже который год бюджет – дефицитный. Заработать страна планирует 392,4 миллиарда гривен, а потратить хочется почти на 60 миллиардов больше. А ведь нужно еще и долга раздать! Согласно пояснительной записке к бюджету, страна в следующем году должна вернуть 140 миллиардов гривен.

Сотрудник ВР: «Ви будете бюджет брати?».

Народный депутат: «Буду».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Для всех депутатов Закон о бюджете – не подарок, а сюрприз. В большинстве не скрывают: с основным финансовым документом знакомы поверхностно.

Александр ЕФРЕМОВ, председатель фракции Партии регионов: «Основные показатели я знаю – я даже записал. Сейчас ВВП мы посмотрим... Это по законопроектам. Дефицит бюджета – 3,6 % ВВП, инфляция – 0,4 % и... И, и... Что вас еще интересует?».

Сергей КИВАЛОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Сегодня ан фракции у нас обсуждают этот бюджет, и он подвергается критике. Но принимать нужно».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В оппозиции настаивают: цифр много – нужно прочесть.

Виталий КЛИЧКО, председатель фракции «УДАР»: «Ми повинні мати п'ять днів для того, щоб ознайомитися з бюджетом, а потім проголосувати».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Это если по регламенту. А вообще, документ мог и не появиться в парламенте. В начале недели Рада заблокирована. На передовой – женщины-депутаты, а из неоткуда – голос Владимира Рыбака.

Владимир РЫБАК, глава ВР: «У Верховній Раді всім депутатам треба працювати! А не «хочу» чи «не хочу»».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Еще недавно в оппозиции требовали роспуска парламента. Теперь с легкостью дают открыть спикеру заседание.

Тарас БЕРЕЗОВЕЦ, политолог: «Дуже добре, що сьогодні і опозиція, і влада зрозуміли, що шлях заведення конфлікту до максимального ступеня ескалації – це шлях в нікуди. Потрібно домовлятися, потрібні компроміси!».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Вы нам – возможность принять бюджет, мы вам – Закон об амнистии – документ, позволяющий снять обвинения с участников протеста, поддержали 339 депутатов – небывалое согласие. Оказалось, Верховная Рада снова превратилась в место для политических дискуссий и принятия решений. Оппозиция разблокировала парламентскую трибуну, провластная фракция внесла проект бюджета. Так и требование об отставке правительства могло быть выполнено! В начале недели это казалось реальным, как никогда! Даже в стане регионалов говорили – Кабмин нужно менять. В оппозиции держали кулаки и считали голоса за отставку правительства.

Арсений ЯЦЕНЮК, председатель фракции ВО «Батьківщина»: «Не вистачає дев'ять голосів для відставки Азарова!».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Основные союзники – коммунисты. Это под их постановлением оппозиция собирала голоса. Конфигурация меняется на ходу - к концу недели последовательные критики режима – коммунисты – дали задний ход. Мол, это вам за памятник Ленину и вообще...

Спиридон КИЛИНКАРОВ, народный депутат, фракция КПУ: «Они хотели на само деле, используя наши подписи, выйти на майдан и объявить о нелегитимности нынешнего правительства. Поэтому такой возможности мы не дадим. А к этому вопросу – ответственности правительства – мы вернемся позже. Я думаю, в феврале месяце».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: После московского randevу Президента позиции Кабмина укрепились, по крайней мере, среди своих. О ротациях, если кто-то и говорит, то сдержано. В самом Кабмине вообще все отрицают.

Сергей АРБУЗОВ, первый вице-премьер-министр Украины, (цитата): «Нет никакой ротации!».

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Я вважаю, що є претензії серйозні до економічного блоку».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: «Коли можуть бути ці зміни в уряді?».

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Я думаю, що на днях. Просто на днях, того що всі очікують. У крайньому випадку, таке відчуття є. Але це виключно компетенція Президента».

Борис ИВАНОВ, корреспондент: А вот Анна Герман считает, что в Кабмине будут изменения после Нового года. Судьбу премьер-министра не берется предсказывать.

Анна ГЕРМАН, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Я думаю, що в уряді є кілька дуже цікавих людей, але досвід, який є у Миколи Яновича, він теж потрібний державі».

Український парламент пішов на канікули

УТ-1, Підсумки тижня

Андрій СМІЯН, ведучий: Український парламент пішов на канікули. У п'ятницю депутати провели останнє засідання цього року і розійшлися до 14 січня. Верховній Раді сьомого скликання саме виповнився рік. За цей час народні обранці ухвалили півтори сотні законів. Четверту частину робочого часу витратили на блокування трибуни. А ще майже навчилися голосувати особисто. Останній тиждень цієї сесії хоч і був гарячим для самих парламентарів, для країни особливо не відзначився. З понеділка збиралися ухвалити бюджет, однак сам документ – а це величезний талмуд – депутати вперше побачили тільки в четвер, тому розгляд відклали до "після свят". Із помітних – цього тижня ухвалили закон, який звільняє від кримінального переслідування учасників масових акцій. Документ, що подала опозиція, підтримали 339 народних обранців. Парламент зобов'язав правоохоронців закрити всі карні справи і не притягати до кримінальної відповідальності в майбутньому всіх учасників мирних зібрань, які проходили в період з 21 листопада до того дня, коли закон набрав чинності. Парламентарії слухали генпрокурора Віктора Пшонку. Він, зокрема, звітував проте, як проходять розслідування у справі про силовий розгін Майдану.

Віктор ПШОНКА, Генеральний прокурор України: "Слідством вивчено всі радіорозмови "Беркуту". Там немає ні єдиного слова в частині того, що ким би із посадових осіб був виданий наказ. Але ми розуміємо з вами, що наказ може бути виданий не тільки в радіорозмові, а й іншим чином. Це зараз устанавлюється слідством".

Інна Богословська: «Путін, Медведчук, Ключев хочуть розділити Україну»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Позафракційний народний депутат Інна Богословська стверджує, що влада має намір під час свят арештувати 5 народних депутатів. «Я про ці плани повідомила опозицію», – сказала вона в ефірі Радіо Свобода.

– Гостем студії Радіо Свобода є народний депутат України, голова підкомітету з питань координації співробітництва між Україною та Європейським союзом у сфері сільського господарства, підкомітету з питань європейської інтеграції – Інна Богословська.

30 листопада, одразу після побиття «Беркутом» мітингувальників на майдані Незалежності, нагадаю, Інна Богословська заявила, що вона виходить з фракції Партії регіонів. Ваш чоловік, депутат Верховної Ради Володимир Мельниченко теж вийшов із фракції, але 19 грудня. Підтверджуєте це?

– Так. Але зауважу мій чоловік заявив про вихід трішечки пізніше ніж я, 30 листопада, але технічно йому дали можливість це зробити лише вчора.

– Ви у Верховній Раді слухали те, що говорив генеральний прокурор Віктор Пшонка 19 грудня. Зокрема, генпрокурор сказав, що «Беркут» перевищив свої повноваження у відповідь на те, що мітингувальники на майдані Незалежності чинили опір. Як Ви оцінюєте цю заяву генерального прокурора?

– Мені дуже хотілося поставити питання генеральному прокурору: «так саме тому президент неадекватний, що саме так Ви йому подаєте інформацію?» У мене склалося враження, що це була спеціально «піднесена» президенту інформація, а він, безумовно, її дивився, щоб президент подумав, що все саме так, як йому говорили. Тож у заяві прокурора не було жодної об'єктивності, та й решта заяв, які ми бачили по телебаченню, свідчать про те, що прокурор став на інший бік. Він фактично визнав, що об'єктивного розслідування в прокуратурі не буде.

Крім того, я дуже засмучена цим звітом, тому що й опозиція себе повела якось дуже тихо – не звучали прізвища ані Ключова, ані Сівковича, ані Захарченка. Я не розумію, що сталося? Ми на сьогодні вражені якоюсь, чи то дуже слабкою, чи то спеціальною позицією. Чи щось не так у «данському королівстві»? В цілому, я дуже засмучена тим, що сьогодні відбувалося у Верховній Раді.

– Ви засмучені, бо склалося враження ніби Віктор Пшонка виправдовує дії «Беркуту» на майдані Незалежності в ніч на 30 листопада?

– Зараз влада демонструє дві речі чисто мафіозної організації чи організації злочинного угруповання. Головний принцип такої організації: «Ми свого не здаємо». І на превеликий жаль, не говорячи цю фразу, генеральний прокурор саме це і продемонстрував. Це абсолютно жодного стосунку до такого устрою, як «держава», як «закон», як «Конституція» не має.

Ми бачимо владу, яка деградує, яка взагалі перестала розуміти, що і генеральний прокурор, і міністри, і президент – це люди, які діють в державі, яка керує ними, а повноваження їм делегував народ.

Вони відчують себе як господарі ферми. Ви знаєте, буквально вчора у нас була розмова з дуже серйозною людиною і він спитав: «А скажіть будь ласка, чимось відрізняється Білорусь від України?» Я переказала фундаментальні речі, про які писав президент Леонід Кучма в «Україна – не Росія», а потім я сказала: «Ви знаєте, Олександр Лукашенко ставиться до Білорусі як фермер до своєї ферми, де він любить кожну корову, землю...

– Так ми в автопарку?

– Власне! Українська влада ставиться до України як до підприємства, при чому не власного, а орендованого на певний час. Подивіться, як ця «молода команда» обрахувала кожну ланку і бере з неї корупційний дохід – куди він іде одному Богу відомо, але ми здогадуємося – так і вище керівництво рахує Україну, як підприємство взяте в оренду. І це просто жах.

– Але ж Ви працювали на цю політичну силу?

– Чому я в Партії регіонів себе відчувала певний час більш-менш комфортно? Тому що ми домовлялися, якщо відповідаю, наприклад, за економічні реформи, то я працюю тільки у цьому напрямку. І я працювала й робила вигляд, що все інше мене не стосується.

Після того, як економічні реформи пох...ли і закінчили взагалі з цією темою, я рік займалася євроінтеграцією. Зробила все, що можна на цьому шляху і в останню хвилину нас розвернули і сказали: «Ні, коні, ви не туди бігли. Давайте бігти в інший бік».

І сьогодні, коли я можу подивитися на все це ніби зверху на всю цю проблему, то відчуваю, що не тільки у Партії регіонів проблеми – проблеми в суспільстві, проблеми в елітах, проблеми в інституціях.

Всі ознаки величезної кризи і те, що ми бачили сьогодні в парламенті – це невелика частка глобального процесу кризи, який може призвести чи до втрати незалежності та територіальної цілісності України, чи до перемоги тих, хто хоче будувати собі суверенну демократичну Україну.

– Те, що Ви сказали одразу після виходу із фракції Партії регіонів, воно по-суті співпало з тим, що буквально днями сказав секретар РНБО Андрій Клюєв. Він сказав, що Україна стоїть перед загрозою втрати своєї цілісності, що «Україна може бути розділена на три частини». Ви щось знаєте з паном Клюєвим таке, чого не знають інші?

– Ми просто знаємо, що пан Клюєв є другом і соратником пана Медведчука. Пан Медведчук в Україні є руками і ногами пана Путіна. Пан Путін третього скликання, як ми його називаємо, третього терміну владування, це новий «Наполеон», який відчуває себе новітнім імператором, який повинен побудувати імперію.

Кремль розуміє, що Україну цілком вони не можуть взяти. Тому вся ця команда є авторами і реалізаторами схеми по розділу території України

Кремль розуміє, і Путін також, що Україну цілком вони не можуть взяти у жодному разі, тому що Західна і тепер вже Центральна Україна ніколи не підуть під путінську Росію. І саме тому вся ця команда є авторами і реалізаторами схеми по розділу території України. У цьому немає жодного сумніву.

– Ви можете оцінити реакцію РНБО на події в країні? Коли студенти, кияни, люди з інших регіонів вийшли підтримати курс на євроінтеграцію, обурені тим, що угода у Вільнюсі так і не була підписана, РНБО мовчало довгий час.

– Знаючи структуру підпорядкування в середині Партії регіонів, я можу сказати те ж саме, що сказала у блозі не так давно. Я в жодному разі не повірю в те, що спецоперація на Майдані була проведена без вказівки пана Клюєва. Тому що за розподілом обов'язків в Партії регіонів, всіма силовими акціями, всіма вуличними акціями і всіма процесами, де є скупчення людей – завжди керує Андрій Клюєв.

Я не думаю, що за ці дні щось змінилося. Може там з'явилися і інші гравці, про що йдуть розмови, але це вже питання тих, хто вміє розслідувати найпотаємніші закутки влади. Але те, що стосується розподілу обов'язків і те, що Володимир Сівкович в кабінеті Олександра Попова, і він прямо сказав, що були вказівки Андрія Клюєва через Володимира Сівковича – це абсолютно відповідає тій системі управління процесами, пов'язаними зі скупченнями людей, з вуличними акціями, яка була встановлена Партією регіонів.

– Як Ви прокоментуєте думку опозиційного народного депутата Миколи Княжицького, який вважає, що насправді всю провину хочуть покласти на Андрія Клюєва, а зняти її із Сергія Львовочкіна.

– По-перше, Сергій Львовочкін ніколи не відповідав за дії партії на вулиці, або за дії партії в тій частині, яка стосується масових заходів. У Партії регіонів відповідальність за сегменти діяльності жорстко закріплена за окремими людьми. Навіть якщо Сергій Львовочкін дав би вказівку зачищати Майдан, ніхто б взагалі її не почув, не те, щоб реалізовував.

Віктор Янукович так відбудовує свою владу, завжди і повсюди, ще коли він був губернатором і до сьогоднішнього дня, що кожен відповідає за свій сегмент і ніколи не має права навіть заглянути на сегмент, який є у відповідальності іншої людини. А якщо ви будете спілкуватися відверто з людьми з Партії регіонів, то вам людина, яка в керівництві якоїсь системи скаже: «Це моя зона відповідальності і діяльності і все, що її не стосується – я не

роблю, мені заборонено». Це дуже жорстко карається в Партії регіонів – посягати на компетенцію чи територію іншої людини.

– А на кого покладена відповідальність у Партії регіонів за корегування дій, скажімо, спецпідрозділу «Беркут»?

– Оскільки РНБО за таким негласним розподілом обов'язків і Андрій Ключев керував двома процесами – це корупції в Верховній Раді і процес організації усіх масових заходів, то це його зона відповідальності. Я навіть не можу уявити, що міністр внутрішніх справ міг дати наказ про спеціальну операцію без того, щоб отримати вказівку.

– А як тоді розцінити заяву народного депутата від Партії регіонів і заступника керівника фракції Партії регіонів Олега Царьова, що його «Беркут» знає в обличчя. Він це сказав на «5 каналі».

– Я думаю, що наразі постать Олега Царьова – це постать людини, яка виконує дуже некрасиву роль, від якої відмовилася решта. Він обраний як людина, яка взагалі втратила будь-який авторитет у партії ...

– Він сприймається як конкурент Вадима Колесніченка?

– Ні, Вадим Колесніченко – це людина, яка каже те, що він думає. Він дійсно стоїть на тих позиціях, про які говорить. Його можна у чому завгодно звинувачувати чи жаліти, але він відвертий. Все, що він робить – робить відверто. А все, що робить Олег Царьов – це озвучує і робить ту роботу, яку на нього покладено.

– Тобто, якщо Вадим Колесніченко їздив у Польщу і перебував там доволі довго, щоб працювати із польськими «правими» радикалами і розпалювати ситуацію навколо річниць Волинської трагедії, то він це робив лише з власних переконань?

– Давайте не перекручувати, я ж не сказала, що він все робить лише з власних переконань. Я просто кажу, що те, що він робить – в тому він переконаний.

– Тобто він щиро виконує накази?

– Думаю, що можна і так сказати.

– А Олег Царьов ні?

– А на Олега Царьова навіть коли дивишся видно, що очі думають про одне, а язик говорить інше. Мені складно про цю людину говорити, але однозначно, що Олега Царьова не було взагалі в зоні прийняття рішень в Партії регіонів. Принаймні стільки, скільки я там була – останні три роки.

– А Нестор Шуфрич був чи є у цій зоні?

– Ні. Нестор Шуфрич після того, як він був зміщений з посади міністра, взагалі був у тіні, та й єдиний раз, коли він виступив на фракції після арешту Петра Мельника про те, що «ми своїх не повинні здавати і треба захищати», то йому швидко закрили рота і з тих пір він не був активним гравцем.

Але Нестор Шуфрич – це молодший підлеглий Андрія Ключева і його друг, як думаю. Також Нестор Шуфрич друг Медведчука, і зараз, то зараз дуже активізувалась вся група, яка орієнтувалась на Ключева і Віктора Медведчука, це правда.

– Пані Богословська, у нас так складається історія наша, що жінки відіграють не останню роль у тому, як розбудовується держава. Зокрема, Ви відіграли велику роль у тому, що було пізніше втілено у судовому процесі над Юлією Тимошенко. Зараз, коли Ви своїми словами і навіть вчинками підтримуєте Євромайдан, а там увечері загоряється світлове табло, де написано «Юлі – волю!», то чи комфортно Вам бачити цей напис?

– Я абсолютно не змінила своє ставлення до Юлії Тимошенко – це «Павло Лазаренко в спідниці». Нічого іншого там немає. Юлія Тимошенко – це людина, яка весь час чинила кримінальні злочини, починаючи з 1995 року, коли вперше була затримана за контрабанду, коли вона навіть політиком не була. Це людина, яку не можна допускати до влади. І це перше, що я говорила Віктору Ющенку, коли пішла розмова про те, що він буде назначати її прем'єр-міністром. Я йому казала: «Де ж Ваші ідеали, коли Ви жінку, яка є найбруднішим багатцем і

злочинцем в Україні, призначаєте на посаду прем'єр-міністра?». Якщо б цього не було, якщо б Віктор Ющенко зробив будь-який інший вибір прем'єр-міністра після перемоги Помаранчевої революції, то була б абсолютно інша картина. І вдалося б утримати результати, вдалося б розвинути ту буржуазно-демократичну революцію, яка була насправді тоді. А зараз ми маємо наслідки незавершеної такої буржуазно-демократичної революції, яка може закінчитися кров'ю, адже, якщо ти не доробив цю справу, історія всіх країн свідчить про це. І, до речі, в день, коли Віктор Ющенко призначив Юлію Тимошенко прем'єр-міністром, я поверталася з Лондона, де було засідання великого клубу політиків і політтехнологів, і політконсультантів, я тоді там сказала, що якщо Віктор Ющенко призначить Юлію Тимошенко – це буде кінцем демократичної революції. Тому що Юлія Тимошенко – це людина, яка хоче абсолютної влади за будь-яку ціну.

– Але якщо подивитися на те, ким є той прошарок суспільства, який вважає себе елітою, принаймні це люди, які були або зараз хочуть потрапити у владу, то 99% із них так чи інакше свої фінансові статки витворили у важкі 90-ті, розбираючи по частинах те, що залишилося у спадок від Радянського Союзу. І щоб закріпити свої капітали – ці еліти прагнуть влади. Президент недвозначно сказав, зустрічаючись з журналістами, що на його думку Євромайдан, протести – це продукт опозиції, яка рветься до влади. Нічого більше він за цим не побачив. Це ж мислення людини 90-х?

– Так, але знаєте хто завгодно може відповісти на Ваше питання широко, але я відповім дуже конкретно. 2002 рік – команда «Озимого покоління». Я могла тоді пройти по своєму виборчому округу, просто «здравствуйте» сказати на початку компанії і «велике спасибі за підтримку» в кінці. Я ризикнула і ми пішли на створення проекту, в який привели абсолютно інших людей, щоб сказати «обирайте інших». Суспільство відгукнулося? Ні.

– У вас такі гарні обличчя були на білбордах. Але ж Валерій Хорошковський потрапив у владу. А Ви спілкуєтесь з ним зараз?

– Ні, на превеликий жаль, після того, як він пішов, ми не спілкувалися. У 2003 році ми заснували вседержавний рух «Віче України», залучили десятки тисяч людей, написали книгу, досі єдину...

– І чудовий концерт Бреговича у Києві від «Віче»...

– Так. І план розвитку країни, який надрукували мільйонним тиражем. Мільйон безкоштовних книг роздали, щоб люди читали. Великі труди зведені до маленької книжки. Щось допомогло? Ні. «Віче» теж не отримало підтримки. Боротьба йшла між Юлією Тимошенко і Віктором Януковичем. Хто не розуміє що це одне і теж саме?

А коли я пішла на президентські вибори, безумовно розуміючи, що я не можу їх виграти й заради чого моя родина продала все, що у нас було, щоб профінансувати можливість з екрану, в якості кандидата в президенти, говорити «будь-ласка, не голосуйте ані за Юлію Тимошенко, ані за Віктора Януковича. Оберіть кого завгодно із інших»? Суспільство спить. Суспільство, до речі, спить наполовину і зараз.

Мій рідний Харків – спить під «Добою і Гепою». Я не знаю, що робити, адже там такі відморозки, а там моя донька онуки. І донька сказала: «Я не поїду звідси!»

– Ви вважаєте, що щось конкретне загрожує членам Вашої родини?

– А як Ви думаєте, чому мій чоловік не міг вийти з Партії регіонів два тижні?

– Чому?

– Тому що погрози були не тільки йому, а й усьому оточенню.

– Що кажуть?

– Не буду я говорити, що кажуть. Це минуле і, слава Богу, вчора він добився того, що оголосили заяву. Далі подивимося.

– Це все ж якісь перемовини, правильно?

– Це не перемовини, ми не йдемо на жодні перемовини. Ні він, ні я. Ми вимагаємо визнати за нами право вийти з фракції тоді, коли ми хочемо. Я просто це зробила дуже стрімко і швидко, й я публічна особа, тому вже важче зі мною говорити. І всі знають, що я не промовчу.

А Володя – він вперше депутат Верховної Ради, він був депутатом районної, міської, обласної рад, а тепер тут. І йому просто зробили таке, що всі, хто з ним зв'язаний дружбою, стосунками, роботою – всім цим людям погрожували. І його благали «Володя, щось зроби, бо нас, тебе й Інну знищать».

– Скільки таких людей у парламенті, які відчувають такий тиск як і ви?

– Мінімум 60 людей, які хочуть вийти з фракції, і яким погрожують з ранку до ночі.

– Ваш прогноз? Якщо вони вийдуть, то це буде новий парламент? 60 – це багато?

– 60 – це достатньо. Більше того, є позафракційні, яких сьогодні більше ніж 30 чоловік і група Литвина у тому числі. Ці дії потребують величезної мужності, тому що влада поводить себе так, ніби завтра вже немає.

Влада почали дуже жорстко і безапеляційно діяти, але я впевнена – це вже початок кінця. Але я просила і опозиційних лідерів, і всіх, хто зацікавлений в демократії України, максимально заявити про те, що ті люди, які ухвалють рішення про вихід з фракції і про створення нової проєвропейської більшості в Україні, що ці люди отримають захист. Дуже важко одному йти проти такої машини.

– Хто може його забезпечити?

– І на сьогодні ми вже маємо подібні заяви і Віталія Кличка, не чули ще від Арсенія Яценюка вголос, але я знаю, що і «Батьківщина» готова сказати, що опозиція готова захистити, навіть, коли люди не входять до лав опозиції. Бо ж погодьтеся, це неправильно, знаєте, вийти з одного, а потім до когось знову прийти. Для тих людей, які цінності ставлять вище, всі ми повинні сказати, що ми Вам дамо і допомогу, і захист. Правозахисні організації теж повинні допомогти цим людям, щоб вони не думали, що вони вийдуть і залишаться один на один з цією винищувальною машиною, яка їм загрожує. До речі, я всім своїм колегам кажу: «не бійтеся»...

– Публічність тут може допомогти? Публічні заяви?

– Публічність тут працює. Вона не просто допомагає – вона працює. І цим треба користуватися. Я впевнена, що цей процес пройде і в результаті, ми створимо нову більшість в парламенті, повернемося до парламентсько-президентської республіки, переформатуємо владу мирним шляхом і таким чином розпочнемо перезавантаження влади, про яке каже Майдан.

– Чи правильно я Вас зрозуміла, що не перевибори змінять ситуацію?

– Поки ми не змінимо систему владу взагалі, нелегітимною зміною Конституції влада була в країні узурпована. Якщо в перші два роки це подавалося, іноземцям у тому числі, що це треба, щоб провести реформи, то всі зрозуміли, що одне говорилося, інше – робилося. І я в тому числі зрозуміла. На сьогодні, ми повинні актом Верховної Ради, це просто – у 226 голосів він приймається, повернутися до легітимності конституційного ладу, таким чином ввести Конституцію 2004 року, забрати повноваження у президента і залишити лише ті, які були по Конституції 2004 року, сформувати уряд через парламент. Тому що, якщо ми зараз за цією системою влади підемо на перевибори, то перевибори стануть громадянською війною.

– Опозиції зараз теж непросто. Арсеній Яценюк сказав, що по статті 10-й Кримінального кодексу України «про захоплення державної влади проходять Олександр Турчинов, Арсеній Яценюк, Олег Тягнибок і ще 8 людей, серед яких і Віталій Кличко»

– Я попереджали своїх колег, і опозицію у тому числі, що я впевнена, що зараз будуть робитися спроби під час свят, коли і Майдан буде святкувати, і парламент не буде працювати, і іноземні структури будуть у відпустці, буде робитися змова зачистити країну.

Я знаю про плани арештувати, не дивлячись на мандати, 5 народних депутатів. Я про ці плани повідомила опозицію і просила, щоб вони думали як до цього готуватися. Я впевнена, що якщо це буде зроблено, то країна просто стане на дибки.

Влада думає, що як вони «шлюсаря Іванова» звільнять за порушення режиму, то решта стануть слухняними, бо ж влада ставиться до країни як до підприємства в оренді. А країна зовсім інша. І не приведи Господь зараз буде якийсь силовий варіант, адже це означає, що вже мирного Майдану не буде.

Нас тяжко запрягають, але вже коли поїхали, то не втримають. Суспільство не готове далі терпіти хамів у владі. Це правда. Навіть Схід, який зараз такий інертний до масових акцій, але голосувати за цю владу він вже не буде, він ненавидить їх.

На Півдні України, коли знесли всі регіональні еліти, закінчуючи районною радою, і поставили туди донецьких, які не знають специфіки, не люблять людей, які там живуть, яких поставили як яничар, то їх ненавидять.

На Сході України, і Харків є прикладом, що скільки там не було б чистих вулиць, фонтанів, парків, які дійсно побудовані Кернесом, але ми знаємо, що у багатьох тиранів теж чистенько і гладенько і всі фонтани працюють, і його ненавидять. І він отримав під час виборів 30% голосів. І підробив вибори!

Тобто їх не люблять. Ви знаєте, як в родині, коли жінка каже «все, я від тебе пішла, я тебе не люблю», а чоловік каже: «та ну сонечко, може шубку, а може машинку, а може тебе смачно нагодує, а може ми кудись поїдемо?», а вона відповідає «я не люблю тебе»...

– Знаєте, Інно Германівно, наші журналісти з першого дня ведуть прямі трансляції і з Євромайдану і потім, коли приїхали люди, або їх привезли, на підтримку чинної влади з Європейської площі і з Маріїнського парку, і цілком очевидно, що є різні категорії людей. Є люди, які вірять, що Віктор Янукович справді такий міцний господарник, який просто не може навести лад в країні, тому що йому заважає опозиція, а з іншого – дуже дорогий газ. Ви як оцінюєте те, що відбулося між президентом України і президентом Російської Федерації, й чи справді Україна отримала цей козир у вигляді дешевшого газу?

– Для мене було дежавю, коли я дивилася Віктора Януковича в Москві. Це було абсолютно подібне тому, як Юлія Тимошенко підписувала газові угоди. Тоді на неї було страшно дивитися, бо було видно, що людина боїться того, що робить і робить це під якимось впливом, у неї тремтіли руки і плечі.

У Віктора Януковича був той самий вигляд, було видно, що він боїться того, що робить. У нього тремтіла щока і нога. Тобто Володимир Путін продемонстрував дубль фактичної зради національних інтересів. Те що Юлія Тимошенко зробила тоді, те ж саме зараз зробив Віктор Янукович. Я не буду здивована, якщо парламент за деякий час зробить слідчу комісію...

– І Ви її очолите?

– Буде дуже смішно, але може і так бути. Історія все знає, будь-які кульбіти. Треба розуміти, що путінська Росія – це не та Росія, яку багато хто любив. Путінська Росія, зразка третього терміну Путіна, це жорстока диктаторська машина, яка має за ціль лише одне – за рахунок прирощення території відновити нову Руську імперію.

– Ви таке говорите, а добрий Володимир Путін відпустив Михайла Ходорковського...

– За 8 років відбуття покарання Михайло Ходорковський вже не є для нього великою загрозою, як він вважає. І крім того, Захід зараз так обурений поведінкою Росії відносно України, що він зробив такий «різдвяний пряник» для іноземців, щоб хоч якось показати, що він добрий і гарний. Але, як зараз Україна не вірить своїй владі, так і світ не вірить Путіну, це абсолютно точно.

– На завершення попрошу зробити короткостроковий прогноз. Що нас очікує найближчим часом?

– Я думаю, що в новому році у нас буде ще кілька Майданів, без цього владу не можна буде зрушити, і наприкінці вибори, які змінять владу. Ця влада не втримається.